

České vydání

Informace a oznámení

Ročník 62

7. ledna 2019

Obsah

IV *Informace*

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2019/C 4/01 Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v *Úředním věstníku Evropské unie* 1

V *Oznámení*

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2019/C 4/02 Věc C-124/17: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 24. října 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Vergabekammer Südbayern – Německo) – Vossloh Laeis GmbH v. Stadtwerke München GmbH „Řízení o předběžné otázce – Směrnice 2014/24/EU – Článek 57 – Směrnice 2014/25/EU – Článek 80 – Zadávání veřejných zakázek – Řízení – Důvody pro vyloučení – Maximální doba vyloučení – Povinnost hospodářského subjektu poskytnout veřejnému zadavateli součinnost za účelem prokázání své spolehlivosti“ 2

2019/C 4/03 Věc C-234/17: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 24. října 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberster Gerichtshof – Rakousko) – XC, YB, ZA „Řízení o předběžné otázce – Zásady unijního práva – Loajální spolupráce – Procesní autonomie – Zásady rovnocennosti a efektivity – Vnitrostátní právní předpis, který upravuje opravný prostředek umožňující obnovu trestního řízení v případě porušení Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod – Povinnost rozšířit toto řízení i na případy tvrzeného porušení základních práv stanovených unijním právem – Neexistence“ 3

CS

S ohledem na ochranu osobních dat a/nebo důvěrnou povahu nelze zobrazit některé údaje obsažené v tomto vydání, a proto byla publikována nová autentická verze.

2019/C 4/04	Věc C-260/17: Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 25. října 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Symvoulio tis Epikrateias – Řecko) – Anodiki Services EPE v. GNA, O Evangelismos – Ophthalmiatreio Athinon – Polykliniki, Geniko Oγκολογικο Νοσοκομείο Kifisias – (GONK) „Oi Agioi Anargyroi“ „Řízení o předběžné otázce – Veřejné zakázky – Směrnice 2014/24/EU – Článek 10 písm. g) – Vyloučení z působnosti – Pracovní smlouvy – Pojem – Rozhodnutí nemocnic založených podle veřejného práva uzavřít pracovní smlouvy na dobu určitou pro potřeby restauračních služeb, dodávky jídel a úklidu – Směrnice 89/665/EHS – Článek 1 – Právo na přezkum“	3
2019/C 4/05	Věc C-331/17: Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 25. října 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Corte d'appello di Roma – Itálie) – Martina Sciotto v. Fondazione Teatro dell'Opera di Roma „Řízení o předběžné otázce – Sociální politika – Směrnice 1999/70/ES – Rámcová dohoda o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřená mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS – Ustanovení 5 – Opatření k předcházení zneužití po sobě jdoucích pracovních smluv nebo poměrů na dobu určitou – Vnitrostátní právní úprava, která vylučuje použití těchto opatření v odvětví činnosti operních a symfonických nadací“	4
2019/C 4/06	Věc C-413/17: Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 25. října 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Lietuvos Aukščiausiasis Teismas – Litva) – řízení zahájené společností „Roche Lietuva“ UAB „Řízení o předběžné otázce – Veřejné zakázky na dodávky zdravotnického materiálu a diagnostických přístrojů – Směrnice 2014/24/EU – Článek 42 – Zadání – Prostor zadavatele pro uvážení – Podrobná formulace technických specifikací“	5
2019/C 4/07	Věc C-433/17 P: Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 25. října 2018 – Enercon GmbH v. Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO), Gamesa Eólica, SL „Kasační opravný prostředek – Ochranná známka Evropské unie – Nařízení (ES) č. 207/2009 – Článek 7 odst. 1 písm. b) – Řízení o prohlášení neplatnosti – Článek 53 – Ochranná známka Evropské unie spočívající v odstínech zelené – Částečné prohlášení neplatnosti – Vrácení věci zrušovacímu oddělení“	6
2019/C 4/08	Věc C-451/17: Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 25. října 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Administrativen sad Veliko Tarnovo – Bulharsko) – „Walltopia“ AD v. Direktor na Teritorialna direksia na Natsionalnata agentsia za prihodite – Veliko Tarnovo „Řízení o předběžné otázce – Sociální zabezpečení – Nařízení (ES) č. 883/2004 – Článek 12 odst. 1 – Nařízení (ES) č. 987/2009 – Článek 14 odst. 1 – Vyslaní pracovníci – Použitelné právní předpisy – Osvědčení A 1 – Podléhání zaměstnanec právním předpisům členského státu, v němž je usazen zaměstnavatel – Podmínky“	6
2019/C 4/09	Věc C-462/17: Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 25. října 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Landgericht Hamburg – Německo) – Tänzer & Trasper GmbH v. Altenweddingener Geflügelhof Kommanditgesellschaft „Řízení o předběžné otázce – Sbližování právních předpisů – Nařízení (ES) č. 110/2008 – Lihoviny – Definice, popis, obchodní úprava, označování a ochrana zeměpisných označení – Příloha II bod 41 – Vaječný líkér – Definice – Taxativní výčet povolených složek“	7
2019/C 4/10	Věc C-527/17: Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 25. října 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundespatentgericht – Německo) – řízení zahájené na návrh společnosti Boston Scientific Ltd „Řízení o předběžné otázce – Duševní a průmyslové vlastnictví – Dodatkové ochranné osvědčení pro léčivé přípravky – Nařízení (ES) č. 469/2009 – Působnost – Zdravotnický prostředek, který obsahuje jako svou integrální součást látku, která může být při samostatném použití považována za léčivý přípravek – Směrnice 93/42/EHS – Článek 1 odst. 4 – Pojem „správné řízení o registraci“	8

2019/C 4/11	Věc C-528/17: Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 25. října 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Vrhovno sodišče – Slovinsko) – Milan Božičević Ježovnik v. Republika Slovenija „Řízení o předběžné otázce – Daň z přidané hodnoty (DPH) – Směrnice 2006/112/ES – Článek 143 odst. 1 písm. d) – Osвобоzení od DPH při dovozu – Dovoz následovaný dodáním v rámci Společenství – Nebezpečí daňového podvodu – Dobrá víra osoby povinné k dani/dovozce a dodavatele – Posouzení – Povinnost řádné péče osoby povinné k dani/dovozce a dodavatele“	8
2019/C 4/12	Věc C-595/17: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 24. října 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour de cassation – Francie) – Apple Sales International, Apple Inc., Apple retail France EURL v. MJA, jako insolvenčnímu správci společnosti eBizcuss.com „Řízení o předběžné otázce – Prostor svobody, bezpečnosti a práva – Soudní příslušnost v občanských a obchodních věcech – Nařízení (ES) č. 44/2001 – Článek 23 – Doložka o soudní příslušnosti uvedená ve smlouvě o distribuci – Žaloba na náhradu škody podaná distributorem založená na porušení článku 102 SFEU dodavatelem“	9
2019/C 4/13	Věc C-602/17: Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 24. října 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal de première instance de Liège – Belgie) – Benoît Sauvage, Kristel Lejeune v. État belge „Řízení o předběžné otázce – Volný pohyb pracovníků – Příjmy pobírané v jiném členském státě, než je členský stát bydliště – Dvoustranná dohoda o zamezení dvojímu zdanění – Rozdělení daňové pravomoci – Zdaňovací pravomoc státu bydliště – Hraniční určovatele“	10
2019/C 4/14	Věc C-696/17 P: Usnesení Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 18. října 2018 – Alex SCI v. Evropská komise „Kasační opravný prostředek – Článek 181 jednacího řádu Soudního dvora – Státní podpory – Financování projektu urbanistického rozvoje – Zamítnutí stížnosti – Žaloba na neplatnost – Osobní dotčení – Aktivní legitimace“	10
2019/C 4/15	Věc C-296/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Chambre disciplinaire de première instance de l'ordre des chirurgiens-dentistes de Midi-Pyrénées (Francie) dne 24. dubna 2018 – Conseil départemental de l'ordre des chirurgiens-dentistes de la Haute-Garonne v. RG, RG	11
2019/C 4/16	Věc C-626/18: Žaloba podaná dne 3. října 2018 – Polská republika proti Evropskému parlamentu a Radě Evropské unie	12
2019/C 4/17	Věc C-632/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Conseil d'État (Belgie) dne 10. října 2018 – Fonds du Logement de la Région de Bruxelles-Capitale SCRL v. Institut des Comptes nationaux (ICN)	13
2019/C 4/18	Věc C-640/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná cour d'appel de Mons (Belgie) dne 12. října 2018 – Wagram Invest SA v. Belgický stát	14
2019/C 4/19	Věc C-643/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landesgericht Korneuburg – Rakousko) dne 15. října 2018 – British Airways Plc v. MF	14
2019/C 4/20	Věc C-649/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná cour d'appel de Paris (Francie) dne 15. října 2018 – A v. Daniel B, UD, AFP, B, L	15
2019/C 4/21	Věc C-652/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Administrativen sad Chaskovo (Bulharsko) dne 18. října 2018 – SZ v. Mítница Burgas	16
2019/C 4/22	Věc C-655/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Administrativen sad Varna (Bulharsko) dne 19. října 2018 – Mítница Varna v. „Schenker“ EOOD	17
2019/C 4/23	Věc C-657/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Općinski sud u Novom Zagrebu (Chorvatsko) dne 19. října 2018 – Hrvatska radiotelevizija v. TY	17

2019/C 4/24	Věc C-662/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Conseil d'État (Francie) dne 23. října 2018 – AQ v. Ministre de l'Action et des Comptes publics	18
2019/C 4/25	Věc C-663/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná cour d'appel d'Aix-En-Provence (Francie) dne 23. října 2018 – trestní řízení proti B S a C A	18
2019/C 4/26	Věc C-666/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour d'appel de Paris (Francie) dne 24. října 2018 – IT Development SAS v. Free Mobile SAS	19

Tribunál

2019/C 4/27	Věc T-544/13 RENV: Rozsudek Tribunálu ze dne 8. listopadu 2018 – Dyson v. Komise „Směrnice 2010/30/EU – Uvádění spotřeby energie a jiných zdrojů na energetických štítcích výrobků spojených se spotřebou energie a v normalizovaných informacích o výrobku – Nařízení Komise v přenesené pravomoci, kterým se doplňuje směrnice – Uvádění spotřeby energie na energetických štítcích vysavačů – Podstatný prvek zmocňovacího aktu“	20
2019/C 4/28	Věc T-286/15: Rozsudek Tribunálu ze dne 25. října 2018 – KF v. SATCEN „Žaloba na neplatnost a žaloba na náhradu škody – Zaměstnanci SATCEN – Smluvní zaměstnanci – Pravomoc unijních soudů – Společná zahraniční a bezpečnostní politika – Článek 24 SEU – Články 263, 268, 270 a 275 SFEU – Článek 47 Listiny základních práv a svobod – Rovné zacházení – Rozhodnutí 2014/401/SZBP a 2009/747/SZBP – Odvolací komise SATCEN – Námitka protiprávnosti – Žádost o pomoc – Podmínky administrativního šetření – Odvolání z funkce – Disciplinární řízení – Propuštění ze zaměstnání – Zásada řádné správy – Požadavek nestrannosti – Právo být vyslechnut – Přístup ke spisu – Mimosmluvní odpovědnost – Předčasná návrhová žádání směřující k náhradě újmy – Nemajetková újma“	20
2019/C 4/29	Věc T-34/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 8. listopadu 2018 – Litva v. Komise „EZZF – Výdaje vyloučené z financování – Zvláštní podpora v odvětvích hovězího a telecího masa – Kontroly na místě – Fyzická kontrola zvířat – Kvalita kontrol – Zpráva o kontrole – Paušální oprava – Povinnost uvést odůvodnění – Proporcionalita – Jednorázová oprava“	21
2019/C 4/30	Věc T-334/16 P: Rozsudek Tribunálu ze dne 25. října 2018 – FN a další v. CEPOL „Kasační opravný prostředek – Veřejná služba – Dočasní zaměstnanci – Přeložení sídla CEPOL z Bramshillu (Spojené království) do Budapešti (Maďarsko) – Přetazeni zaměstnanců – Akt, který nelze napadnout žalobou – Nepřípustnost žaloby u Soudu pro veřejnou službu“	22
2019/C 4/31	Věc T-447/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 24. října 2018 – Pirelli Tyre v. EUIPO – Yokohama Rubber (Vyobrazení drážky ve tvaru „L“) „Ochranná známka Evropské unie – Řízení o prohlášení neplatnosti – Obrazová ochranná známka Evropské unie znázorňující drážku ve tvaru ‚L‘ – Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu – Označení, které je tvořeno výlučně tvarem výrobku, který je nezbytný pro dosažení technického výsledku – Článek 7 odst. 1 písm. e) bod ii) nařízení (ES) č. 40/94 – Článek 7 odst. 1 písm. e) bod ii) nařízení č. 207/2009 [nyní čl. 7 odst. 1 písm. e) bod ii) nařízení 2017/1001] – Nařízení (EU) 2015/2424 – Časová působnost zákona – Tvar výrobku – Povaha označení – Zohlednění prvků užitečných k identifikaci základních vlastností označení – Obecný zájem, na němž stojí čl. 7 odst. 1 písm. e) bod ii) nařízení č. 40/94“	23
2019/C 4/32	Věc T-729/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 25. října 2018 – PO a další v. ESVČ „Veřejná služba – ESVČ – Odměňování – Úředníci pracující v delegaci v Pekingu – Rodinné přídavky – Příspěvek na vzdělání za rok 2015/2016 – Článek 15 druhá věta přílohy X služebního řádu – Překročení horní hranice stanovené služebním řádem pro třetí země – Rozhodnutí o omezení náhrady nákladů na vzdělávání ve výjimečných případech – OPU“	24

2019/C 4/33	Věc T-874/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 8. listopadu 2018 – RA v. Účetní dvůr „Veřejná služba – Úředníci – Povýšení – Povyšovací řízení 2016 – Rozhodnutí, že žalobce nebude povýšen do platové třídy AD 11 – Neexistence hodnotící zprávy – Srovnání zásluh“	24
2019/C 4/34	Věc T-29/17: Rozsudek Tribunálu ze dne 24. října 2018 – RQ v. Komise „Veřejná služba – Úředníci – Generální ředitel OLAF – Rozhodnutí o zbavení žalobce imunity spočívající ve vynětí z pravomoci soudů – Překážka věci zahájené – Akt nepříznivě zasahující do právního postavení – Povinnost uvést odůvodnění – Povinnost pomoci a povinnost péče – Legitimní očekávání – Právo na obhajobu“ . . .	25
2019/C 4/35	Věc T-122/17: Rozsudek Tribunálu ze dne 25. října 2018 – Devin v. EUIPO – Haskovo (DEVIN) „Ochranná známka Evropské unie – Řízení o prohlášení neplatnosti – Slovní ochranná známka Evropské unie DEVIN – Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu – Popisný charakter – Zeměpisný název – Článek 7 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) 2017/1001]“	26
2019/C 4/36	Věc T-129/17 RENV: Rozsudek Tribunálu ze dne 25. října 2018 – DI v. EASO „Veřejná služba – Zaměstnanci EASO – Smluvní zaměstnanci – Smlouva na dobu určitou – Zkušební doba – Rozhodnutí o propuštění na konci zkušební doby – Pravidlo shody mezi žalobou a stížností – Odpovědnost“ . .	26
2019/C 4/37	Věc T-359/17: Rozsudek Tribunálu ze dne 25. října 2018 – Aldo Supermarkets v. EUIPO – Aldi Einkauf (ALDI) „Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie ALDI – Starší národní obrazová ochranná známka ALDO – Relativní důvod pro zamítnutí zápisu – Podmínky přípustnosti námitek – Pravidlo 15 nařízení (ES) č. 2868/95 [nyní článek 2 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2018/625] – Podmínky vyobrazení starší ochranné známky – Pravidlo 19 nařízení č. 2868/95 (nyní článek 7 nařízení v přenesené pravomoci 2018/625) – Neexistence důkazu o řádném užívání starší ochranné známky – Článek 42 nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní článek 47 nařízení (EU) 2017/1001]“	27
2019/C 4/38	Věc T-550/17: Rozsudek Tribunálu ze dne 8. listopadu 2018 – Troszczynski v. Parlament „Institucionální právo – Poslankyně Evropského parlamentu – Výsady a imunity – Rozhodnutí o zbavení imunity – Činnost, která nesouvisí s mandátem poslance – Řízení o zbavení imunity – Mimosmluvní odpovědnost – Újma – Příčinná souvislost“	28
2019/C 4/39	Věc T-758/17: Rozsudek Tribunálu ze dne 8. listopadu 2018 – Perfect Bar v. EUIPO (PERFECT BAR) „Ochranná známka Evropské unie – Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie PERFECT BAR – Absolutní důvody pro zamítnutí zápisu – Popisný charakter – Nedostatek rozlišovací způsobilosti – Článek 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení (EU) 2017/1001]“	28
2019/C 4/40	Věc T-759/17: Rozsudek Tribunálu ze dne 8. listopadu 2018 – Perfect Bar v. EUIPO (PERFECT Bar) „Ochranná známka Evropské unie – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie PERFECT Bar – Absolutní důvody zamítnutí – Popisná povaha – Neexistence rozlišovací způsobilosti – Článek 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení (EU) 2017/1001]“	29
2019/C 4/41	Věc T-608/18: Žaloba podaná dne 8. října 2018 – Sammut v. Parlament	30
2019/C 4/42	Věc T-616/18: Žaloba podaná dne 15. října 2018 – Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S. A. v. Evropská komise	31
2019/C 4/43	Věc T-622/18: Žaloba podaná dne 15. října 2018 – EN (*) v. Komise	32
2019/C 4/44	Věc T-623/18: Žaloba podaná dne 13. října 2018 – EO (*) v. Komise	33

2019/C 4/45	Věc T-627/18: Žaloba podaná dne 19. října 2018 – ZK v. Komise	34
2019/C 4/46	Věc T-634/18: Žaloba podaná dne 23. října 2018 – Geske v. EUIPO (revolutionary air pulse technology)	35
2019/C 4/47	Věc T-640/18: Žaloba podaná dne 29. října 2018 – Intercontact Budapest v. CdT	35
2019/C 4/48	Věc T-642/18: Žaloba podaná dne 29. října 2018 – August Wolff v. EUIPO – Faes Farma (DermoFaes Atopimed)	36
2019/C 4/49	Věc T-644/18: Žaloba podaná dne 29. října 2018 – August Wolff v. EUIPO – Faes Farma (DermoFaes Atopiderm)	37
2019/C 4/50	Věc T-649/18: Žaloba podaná dne 29. října 2018 – ruwido austria v. EUIPO (transparent pairing)	38
2019/C 4/51	Věc T-651/18: Žaloba podaná dne 30. října 2018 – Balani Balani a další v. EUIPO – Play Hawkers (HAWKERS)	39
2019/C 4/52	Věc T-652/18: Žaloba podaná dne 30. října 2018 – Porus v. EUIPO (oral Dialysis)	39
2019/C 4/53	Věc T-656/18: Žaloba podaná dne 2. listopadu 2018 – Jareš Procházková a Jareš v EUIPO – Elton Hodinářská (MANUFACTURE PRIM 1949)	40
2019/C 4/54	Věc T-659/18: Žaloba podaná dne 30. října 2018 – ZS v. EIB	41
2019/C 4/55	Věc T-660/18: Žaloba podaná dne 8. listopadu 2018 – VodafoneZiggo Group v. Komise	42
2019/C 4/56	Věc T-662/18: Žaloba podaná dne 9. listopadu 2018 – romwell v. EUIPO (twistpac)	43

Opravy

2019/C 4/57	Oprava sdělení v Úředním věstníku k věci T-531/18 (Úř. věst. C 399, 5.11.2018)	45
-------------	--	----

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie

(2019/C 4/01)

Poslední publikace

Úř. věst. C 455, 17.12.2018

Dřívější publikace

Úř. věst. C 445, 10.12.2018

Úř. věst. C 436, 3.12.2018

Úř. věst. C 427, 26.11.2018

Úř. věst. C 408, 12.11.2018

Úř. věst. C 399, 5.11.2018

Úř. věst. C 392, 29.10.2018

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 24. října 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Vergabekammer Südbayern – Německo) – Vossloh Laeis GmbH v. Stadtwerke München GmbH

(Věc C-124/17) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce – Směrnice 2014/24/EU – Článek 57 – Směrnice 2014/25/EU – Článek 80 – Zadávání veřejných zakázek – Řízení – Důvody pro vyloučení – Maximální doba vyloučení – Povinnost hospodářského subjektu poskytnout veřejnému zadavateli součinnost za účelem prokázání své spolehlivosti“

(2019/C 4/02)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Vergabekammer Südbayern

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Vossloh Laeis GmbH

Žalovaná: Stadtwerke München GmbH

Výrok

- 1) Článek 80 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/25/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a poštovních služeb a o zrušení směrnice 2004/17/ES, ve spojení s čl. 57 odst. 6 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání veřejných zakázek a o zrušení směrnice 2004/18/ES, musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání ustanovení vnitrostátního práva, které vyžaduje, aby hospodářský subjekt, který chce prokázat svou spolehlivost navzdory platnému důvodu pro vyloučení, detailně vysvětlil fakta a okolnosti související se spácháním trestného činu nebo pochybením v aktivní součinnosti nejen s vyšetřujícími orgány, ale i s veřejným zadavatelem v rámci jeho vlastní úlohy, aby mu dokázal obnovení své spolehlivosti, pokud je tato součinnost omezena na opatření, jež jsou k tomuto posouzení striktně nezbytná.
- 2) Článek 57 odst. 7 směrnice 2014/24 musí být vykládán v tom smyslu, že pokud se hospodářský subjekt dopustil jednání, na které se vztahuje důvod pro vyloučení uvedený v čl. 57 odst. 4 písm. d) této směrnice a za které uložil sankci příslušný orgán, musí být maximální doba vyloučení počítána ode dne vydání rozhodnutí tohoto orgánu.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 178, 6.6.2017.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 24. října 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberster Gerichtshof – Rakousko) – XC, YB, ZA

(Věc C-234/17) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce – Zásady unijního práva – Loajální spolupráce – Procesní autonomie – Zásady rovnocennosti a efektivity – Vnitrostátní právní předpis, který upravuje opravný prostředek umožňující obnovu trestního řízení v případě porušení Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod – Povinnost rozšířit toto řízení i na případy tvrzeného porušení základních práv stanovených unijním právem – Neexistence“

(2019/C 4/03)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberster Gerichtshof

Účastníci původního řízení

Navrhovatelé: XC, YB, ZA

Za přítomnosti: Generalprokuratur

Výrok

Unijní právo, zejména zásady rovnocennosti a efektivity, musí být vykládáno v tom smyslu, že vnitrostátnímu soudu neukládá povinnost vztáhnout vnitrostátní opravný prostředek, který umožňuje domoci se obnovy trestního řízení ukončeného vnitrostátním rozhodnutím zakládajícím překážku věci rozsouzené výlučně v případě porušení Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, podepsané v Římě dne 4. listopadu 1950, nebo některého z jejích protokolů, i na případy porušení unijního práva, zejména na zásahy do základního práva zaručeného článkem 50 Listiny základních práv Evropské unie a článkem 54 Úmluvy k provedení Schengenské dohody ze dne 14. června 1985 mezi vládami států Hospodářské unie Beneluxu, Spolkové republiky Německo a Francouzské republiky o postupném odstraňování kontrol na společných hranicích, která byla podepsána v Schengenu (Lucembursko) dne 19. června 1990 a vstoupila v platnost dne 26. března 1995.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 239, 24.7.2017.

Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 25. října 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Symvoulio tis Epikrateias – Řecko) – Anodiki Services EPE v. GNA, O Evangelismos – Ofthalmiatreio Athinon – Polykliniki, Geniko Okgologiko Nosokomeio Kifisias – (GONK) „Oi Agioi Anargyroi“

(Věc C-260/17) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce – Veřejné zakázky – Směrnice 2014/24/EU – Článek 10 písm. g) – Vyloučení z působnosti – Pracovní smlouvy – Pojem – Rozhodnutí nemocnic založených podle veřejného práva uzavřít pracovní smlouvy na dobu určitou pro potřeby restauračních služeb, dodávky jídel a úklidu – Směrnice 89/665/EHS – Článek 1 – Právo na přezkum“

(2019/C 4/04)

Jednací jazyk: řečtina

Předkládající soud

Symvoulio tis Epikrateias

Účastnice původního řízení

Navrhovatelka: Anodiki Services EPE

Odpůrkyně: GNA, O Evangelismos – Ophthalmiatreio Athinon – Polykliniki, Geniko Oγκολογικο Nosokomeio Kifisias – (GONK) „Oi Agioi Anargyroi“

za přítomnosti: Arianthi Ilia EPE, Fasma AE, Mega Sprint Guard AE, ICM – International Cleaning Methods AE, Myservices Security and Facility AE, Kleenway OE, GEN – KA AE, Geniko Nosokomeio Athinon „Georgios Gennimatas“, Ipirotiki Facility Services AE

Výrok

- 1) Článek 10 písm. g) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání veřejných zakázek a o zrušení směrnice 2004/18/ES, ve znění nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/2170 ze dne 24. listopadu 2015, musí být vykládán v tom smyslu, že se pojem „pracovní smlouvy“ uvedený v tomto ustanovení vztahuje na takové pracovní smlouvy, jako jsou smlouvy dotčené ve věci v původním řízení, a sice pracovní smlouvy na dobu určitou uzavřené s osobami vybranými na základě takových objektivních kritérií, jako jsou doba trvání nezaměstnanosti, předchozí zkušenosti a počet nezletilých nezaopatřených dětí.
- 2) Ustanovení směrnice 2014/24, ve znění nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/2170, články 49 a 56 SFEU, zásady rovného zacházení, transparentnosti a proporcionality, jakož i články 16 a 52 Listiny základních práv Evropské unie nejsou použitelné na rozhodnutí veřejného orgánu uzavírat takové pracovní smlouvy, jako jsou smlouvy dotčené ve věci v původním řízení, za účelem plnění určitých úkolů, které patří k jeho povinnostem ve veřejném zájmu.
- 3) Článek 1 odst. 1 směrnice Rady 89/665/EHS ze dne 21. prosince 1989 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přezkumného řízení při zadávání veřejných zakázek na dodávky a stavební práce, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/23/EU ze dne 26. února 2014, musí být vykládán v tom smyslu, že rozhodnutí zadavatele uzavírat pracovní smlouvy s fyzickými osobami za účelem poskytování některých služeb bez využití zadávacího řízení v souladu se směrnicí 2014/24, ve znění nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/2170, z důvodu, že podle názoru tohoto zadavatele tyto smlouvy nespádají do působnosti této směrnice, lze napadnout žalobou podanou na základě uvedeného ustanovení hospodářským subjektem, který by měl zájem o účast v zadávacím řízení se stejným předmětem jako uvedené smlouvy a který má za to, že tyto smlouvy spadají do působnosti uvedené směrnice.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 239, 24.7.2017.

Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 25. října 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Corte d'appello di Roma – Itálie) – Martina Sciotto v. Fondazione Teatro dell'Opera di Roma

(Věc C-331/17) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce – Sociální politika – Směrnice 1999/70/ES – Rámcová dohoda o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřená mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS – Ustanovení 5 – Opatření k předcházení zneužití po sobě jdoucích pracovních smluv nebo poměrů na dobu určitou – Vnitrostátní právní úprava, která vylučuje použití těchto opatření v odvětví činnosti operních a symfonických nadací“

(2019/C 4/05)

Jednací jazyk: itaština

Předkládající soud

Corte d'appello di Roma

Účastnice původního řízení

Navrhovatelka: Martina Sciotto

Odpůrkyně: Fondazione Teatro dell'Opera di Roma

Výrok

Ustanovení 5 Rámcové dohody o pracovních poměrech na dobu určitou, uzavřené dne 18. března 1999, která se nachází v příloze směrnice Rady 1999/70/ES ze dne 28. června 1999 o rámcové dohodě o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS, musí být vykládáno v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je právní úprava dotčená v původním řízení, podle níž obecná právní pravidla upravující pracovní poměry a postihující zneužívání po sobě jdoucích smluv na dobu určitou prostřednictvím automatického překvalifikování smlouvy na dobu určitou na smlouvu na dobu neurčitou, jestliže pracovní poměr trvá po určitém datu, nejsou použitelná na odvětví činnosti operních a symfonických nadací, pokud ve vnitrostátním právním řádu neexistuje žádné jiné účinné opatření postihující zneužití zjištěná v tomto odvětví.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 309, 18.9.2017.

Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 25. října 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Lietuvos Aukščiausiasis Teismas – Litva) – řízení zahájené společností „Roche Lietuva“ UAB

(Věc C-413/17) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce – Veřejné zakázky na dodávky zdravotnického materiálu a diagnostických přístrojů – Směrnice 2014/24/EU – Článek 42 – Zadání – Prostor zadavatele pro uvážení – Podrobná formulace technických specifikací“

(2019/C 4/06)

Jednací jazyk: litevština

Předkládající soud

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Účastnice původního řízení

„Roche Lietuva“ UAB

Za přítomnosti: Kauno Dainavos poliklinika VšĮ

Výrok

Články 18 a 42 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání veřejných zakázek a o zrušení směrnice 2004/18/ES musí být vykládány v tom smyslu, že neukládají veřejnému zadavateli, aby při stanovení technických specifikací zadávacího řízení na dodávky zdravotnického materiálu upřednostnil v zásadě buď význam individuálních charakteristik lékařských přístrojů, nebo význam výsledku fungování těchto přístrojů, nýbrž vyžadují, aby technické specifikace jako celek respektovaly zásady rovného zacházení a proporcionality. Předkládajícímu soudu přísluší posoudit, zda ve sporu, který mu byl předložen, dotčené technické specifikace těmto požadavkům odpovídají.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 309, 18.9.2017.

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 25. října 2018 – Enercon GmbH v. Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO), Gamesa Eólica, SL

(Věc C-433/17 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek – Ochranná známka Evropské unie – Nařízení (ES) č. 207/2009 – Článek 7 odst. 1 písm. b) – Řízení o prohlášení neplatnosti – Článek 53 – Ochranná známka Evropské unie spočívající v odstínech zelené – Částečné prohlášení neplatnosti – Vrácení věci zrušovacímu oddělení“

(2019/C 4/07)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Enercon GmbH (zástupci: R. H. F. Böhm, Rechtsanwalt, M. Silverleaf, QC)

Další účastník řízení: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) (zástupci: D. Botis, V. Ruzek a A. Folliard-Monguiral, zmocněnci), Gamesa Eólica, SL (zástupce: A. Sanz Cerralbo, advokát)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Společnosti Enercon GmbH se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C, 412, 4.12.2017.

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 25. října 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Administrativen sad Veliko Tarnovo – Bulharsko) – „Walltopia“ AD v. Direktor na Teritorialna direktsia na Natsionalnata agentsia za prihodite – Veliko Tarnovo

(Věc C-451/17) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce – Sociální zabezpečení – Nařízení (ES) č. 883/2004 – Článek 12 odst. 1 – Nařízení (ES) č. 987/2009 – Článek 14 odst. 1 – Vyslaní pracovníci – Použitelné právní předpisy – Osvědčení A 1 – Podléhání zaměstnanec právním předpisům členského státu, v němž je usazen zaměstnavatel – Podmínky“

(2019/C 4/08)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Administrativen sad Veliko Tarnovo

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: „Walltopia“ AD

Žalovaný: Direktor na Teritorialna direktsia na Natsionalnata agentsia za prihodite – Veliko Tarnovo

Výrok

Článek 14 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009 ze dne 16. září 2009, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (ES) č. 883/2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení, ve spojení s čl. 12 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ze dne 29. dubna 2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 465/2012 ze dne 22. května 2012, musí být vykládán v tom smyslu, že zaměstnanec zaměstnaný za účelem vyslání do jiného členského státu musí být považován za osobu, na kterou se „bezprostředně před zahájením jejího zaměstnání již vztahují právní předpisy členského státu, ve kterém je usazen její zaměstnavatel“ ve smyslu čl. 14 odst. 1 nařízení č. 987/2009, i přesto, že tento zaměstnanec neměl podle právní úpravy tohoto členského státu bezprostředně před zahájením svého zaměstnání postavení pojištěnce, pokud v této době měl v uvedeném členském státě své bydliště, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu.

(¹) Úř. věst. C 330, 2. 10. 2017.

Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 25. října 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Landgericht Hamburg – Německo) – Tänzer & Trasper GmbH v. Altenweddingen Geflügelhof Kommanditgesellschaft

(Věc C-462/17) (¹)

„Řízení o předběžné otázce – Sbližování právních předpisů – Nařízení (ES) č. 110/2008 – Lihoviny – Definice, popis, obchodní úprava, označování a ochrana zeměpisných označení – Příloha II bod 41 – Vaječný likér – Definice – Taxativní výčet povolených složek“

(2019/C 4/09)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landgericht Hamburg

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Tänzer & Trasper GmbH

Žalovaná: Altenweddingen Geflügelhof Kommanditgesellschaft

Výrok

Příloha II bod 41 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 110/2008 ze dne 15. ledna 2008 o definici, popisu, obchodní úpravě, označování a ochraně zeměpisných označení lihovin a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 1576/89, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1334/2008 ze dne 16. prosince 2008, se musí vykládat v tom smyslu, že lihovina nemůže obsahovat jiné složky než ty, které jsou uvedeny v tomto ustanovení, aby mohla nést obchodní označení „vaječný likér“.

(¹) Úř. věst. C 347, 16.10.2017.

Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 25. října 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundespatentgericht – Německo) – řízení zahájené na návrh společnosti Boston Scientific Ltd

(Věc C-527/17) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce – Duševní a průmyslové vlastnictví – Dodatkové ochranné osvědčení pro léčivé přípravky – Nařízení (ES) č. 469/2009 – Působnost – Zdravotnický prostředek, který obsahuje jako svou integrální součást látku, která může být při samostatném použití považována za léčivý přípravek – Směrnice 93/42/EHS – Článek 1 odst. 4 – Pojem „správní řízení o registraci““

(2019/C 4/10)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundespatentgericht

Účastnice původního řízení

Boston Scientific Ltd

za přítomnosti: Deutsches Patent- und Markenamt

Výrok

Článek 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 469/2009 ze dne 6. května 2009 o dodatkových ochranných osvědčeních pro léčivé přípravky musí být vykládán v tom smyslu, že postup předchozího schválení podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 93/42/EHS ze dne 14. června 1993 o zdravotnických prostředcích, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/47/ES ze dne 5. září 2007, v případě zdravotnického prostředku, který obsahuje jako integrální součást látku ve smyslu čl. 1 odst. 4 této směrnice, ve znění změn, nemůže být pro účely použití tohoto nařízení považován za srovnatelný s řízením o registraci této látky podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/83/ES ze dne 6. listopadu 2001 o kodexu Společenství týkajícím se humánních léčivých přípravků, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/27/ES ze dne 31. března 2004, i kdyby uvedená látka byla předmětem posouzení stanoveného v bodě 7.4 prvním a druhém pododstavci přílohy I směrnice 93/42, ve znění směrnice 2007/47.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 402, 27.11.2017.

Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 25. října 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Vrhovno sodišče – Slovinsko) – Milan Božičević Ježovnik v. Republika Slovenija

(Věc C-528/17) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce – Daň z přidané hodnoty (DPH) – Směrnice 2006/112/ES – Článek 143 odst. 1 písm. d) – Osvobození od DPH při dovozu – Dvoz následovaný dodáním v rámci Společenství – Nebezpečí daňového podvodu – Dobrá víra osoby povinné k dani/dovozce a dodavatele – Posouzení – Povinnost řádné péče osoby povinné k dani/dovozce a dodavatele“

(2019/C 4/11)

Jednací jazyk: slovinština

Předkládající soud

Vrhovno sodišče

Účastníci původního řízení

Žalobce: Milan Božičević Ježovnik

Žalovaná: Republika Slovenija

Výrok

Článek 143 odst. 1 písm. d) směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty, ve znění směrnice Rady 2009/69/ES ze dne 25. června 2009, musí být vykládán v tom smyslu, že za okolností, kdy osoba povinná k dani/dovozece a dodavatel byla osvobozena od daně z přidané hodnoty při dovozu na základě povolení vydaného po předchozí kontrole provedené příslušnými celními orgány s ohledem na důkazy předložené dotčenou osobou povinnou k dani, není dotčená osoba povinná k dani povinná zaplatit následně DPH, pokud se při pozdější kontrole ukáže, že hmotněprávní věcné podmínky osvobození nebyly splněny, ledaže by bylo s ohledem na objektivní skutečnosti prokázáno, že osoba povinná k dani věděla nebo měla vědět, že dodání navazující na dotčené dovozy byla součástí podvodu, kterého se dopustil kupující, a že nepřijala všechna opatření, která od ní mohla být rozumně vyžadována, aby tomuto podvodu předešla, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu.

(¹) Úř. věst. C 374, 6.11.2017.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 24. října 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour de cassation – Francie) – Apple Sales International, Apple Inc., Apple retail France EURL v. MJA, jako insolvenčnímu správci společnosti eBizcuss.com

(Věc C-595/17) (¹)

„Řízení o předběžné otázce – Prostor svobody, bezpečnosti a práva – Soudní příslušnost v občanských a obchodních věcech – Nařízení (ES) č. 44/2001 – Článek 23 – Doložka o soudní příslušnosti uvedená ve smlouvě o distribuci – Žaloba na náhradu škody podaná distributorem založená na porušení článku 102 SFEU dodavatelem“

(2019/C 4/12)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour de cassation

Účastnice původního řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Apple Sales International, Apple Inc., Apple retail France EURL

Odpůrkyně: MJA, jako insolvenčnímu správci společnosti eBizcuss.com

Výrok

1) Článek 23 nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech musí být vykládán v tom smyslu, že v případě žaloby na náhradu škody podané distributorem proti jeho dodavateli na základě článku 102 SFEU není vyloučeno použití doložky o soudní příslušnosti obsažené ve smlouvě uzavřené mezi stranami na základě toho pouhého důvodu, že tato doložka výslovně neodkazuje na spory, které se týkají odpovědnosti z porušení práva hospodářské soutěže.

- 2) Článek 23 nařízení č. 44/2001 musí být vykládán v tom smyslu, že použití doložky o soudní příslušnosti v rámci žaloby na náhradu škody podané distributorem proti jeho dodavateli na základě článku 102 SFEU nezávisí na tom, zda unijní či vnitrostátní orgán pro hospodářskou soutěž předtím konstatoval porušení práva hospodářské soutěže.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 437, 18.12.2017.

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 24. října 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal de première instance de Liège – Benoît Sauvage, Kristel Lejeune v. État belge

(Věc C-602/17) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce – Volný pohyb pracovníků – Příjmy pobírané v jiném členském státě, než je členský stát bydliště – Dvoustranná dohoda o zamezení dvojímu zdanění – Rozdělení daňové pravomoci – Zdaňovací pravomoc státu bydliště – Hraniční určovatele“

(2019/C 4/13)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Tribunal de première instance de Liège

Účastníci původního řízení

Žalobci: Benoît Sauvage, Kristel Lejeune

Žalovaný: État belge

Výrok

Článek 45 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání takovému daňovému režimu členského státu, který vyplývá z daňové úmluvy směřující k zamezení dvojímu zdanění, jako je daňový režim dotčený v původním řízení, který podrobuje osvobození příjmů rezidenta plynoucích z jiného členského státu, které souvisejí se zaměstnáním zastávaným v naposled uvedeném státě, od daně podmínce, že činnost, na základě které jsou vypláceny tyto příjmy, je skutečně vykonávána v uvedeném státě.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 437, 18.12.2017.

Usnesení Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 18. října 2018 – Alex SCI v. Evropská komise

(Věc C-696/17 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek – Článek 181 jednacího řádu Soudního dvora – Státní podpory – Financování projektu urbanistického rozvoje – Zamítnutí stížnosti – Žaloba na neplatnost – Osobní dotčení – Aktivní legitimize“

(2019/C 4/14)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Alex SCI (zástupce: J. Fouchet, advokát)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: C. Georgieva-Kecsmar, K. Herrmann a T. Maxian Rusche, zmocněnci)

Vedlejší účastnice podporující Komisi: Francouzská republika (zástupci: D. Colas, E. de Moustier a P. Dodeller, zmocněnci)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Alex SCI ponese vlastní náklady a nahradí náklady vynaložené Evropskou komisí.
- 3) Francouzská republika ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 72, 26.2.2018.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Chambre disciplinaire de première instance de l'ordre des chirurgiens-dentistes de Midi-Pyrénées (Francie) dne 24. dubna 2018 – Conseil départemental de l'ordre des chirurgiens-dentistes de la Haute-Garonne v. RG, RG

(Věc C-296/18)

(2019/C 4/15)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Chambre disciplinaire de première instance de l'ordre des chirurgiens-dentistes de Midi-Pyrénées

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: Conseil départemental de l'ordre des chirurgiens-dentistes de la Haute-Garonne

Odpůrci: RG, RG

Usnesením ze dne 23. října 2018 Soudní dvůr (osmý senát) rozhodl:

Článek 8 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES ze dne 8. června 2000 o některých právních aspektech služeb informační společnosti, zejména elektronického obchodu, na vnitřním trhu („směrnice o elektronickém obchodu“) musí být vykládán v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je úprava ve věci v původním řízení, která všeobecně a absolutně zakazuje příslušníkům povolání zubního lékaře veškerou reklamu, když jim zakazuje jakékoli využívání reklamních postupů k propagaci jejich osoby nebo společnosti na jejich internetových stránkách.

Žaloba podaná dne 3. října 2018 – Polská republika proti Evropskému parlamentu a Radě Evropské unie

(Věc C-626/18)

(2019/C 4/16)

Jednací jazyk: polština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Polská republika (zástupce: B. Majczyna, zmocněnec)

Žalovaní: Evropský parlament, Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil čl. 1 bod 2 písm. a), čl. 1 bod 2 písm. b) a čl. 3 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/957 ze dne 28. června 2018, kterou se mění směrnice 96/71/ES o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb ⁽¹⁾;
- uložil Evropskému parlamentu a Radě Evropské unie náhradu nákladů řízení.

Podpůrně pro případ, že by Soudní dvůr dospěl k závěru, že napadená ustanovení směrnice (EU) 2018/957 nelze oddělit od zbývajících částí téže směrnice beze změny její podstaty, Polská republika navrhuje, aby Soudní dvůr zrušil celou směrnici (EU) 2018/957.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Polská republika vznáší proti napadeným ustanovením směrnice 2018/957 následující žalobní důvody:

- 1) žalobní důvod vycházející z toho, že došlo k zavedení omezení volného pohybu služeb uvnitř Unie pro státní příslušníky členských států, kteří jsou usazeni v jiném členském státě, než ve kterém se nachází příjemce služeb, jež je článkem 56 SFEU zakázáno, a to
 - a) uložením povinnosti členským státům zajistit vyslaným pracovníkům odměnu, včetně sazeb za přesčasy, určenou podle vnitrostátního práva nebo zvyklostí členského státu vyslání [čl. 1 bod 2 písm. a)],
 - b) uložením povinnosti členským státům zajistit vyslaným pracovníkům v zásadě veškeré pracovní podmínky, jež se použijí, určené podle vnitrostátního práva nebo zvyklostí členského státu vyslání, překračuje-li skutečná doba vyslání jednoho pracovníka nebo celková doba vyslání pracovníků vzájemně se zastupujících při vykonávání stejné činnosti 12 a v případě, že poskytovatel služeb předloží oznámení s uvedením důvodů, 18 měsíců [čl. 1 bod 2 písm. b)],
- 2) žalobní důvod vycházející z porušení čl. 53 odst. 1 a článku 62 SFEU spočívajícího v tom, že na základě těchto ustanovení byla přijata opatření, jejichž cílem není usnadnit výkon samostatně výdělečné činnosti (usnadnit poskytování přeshraničních služeb), nýbrž jsou s tímto cílem v rozporu, a
- 3) žalobní důvod vycházející z porušení čl. 53 odst. 1 a článku 62 SFEU ve spojení s čl. 58 odst. 1 SFEU spočívajícího v tom, že napadená směrnice je vztahena na odvětví silniční dopravy (čl. 3 odst. 3).

Polská republika konkrétně tvrdí, že hlavním cílem napadených ustanovení vztahujících se k odměňování vyslaných pracovníků je omezení volného pohybu služeb zvýšením zátěže pro poskytovatele služeb tak, aby byla odstraněna jejich konkurenční výhoda plynoucí z nižších sazeb odměny platných ve státě sídla. Zavedené změny vedou k diskriminaci přeshraničních poskytovatelů služeb. Tyto změny nejsou odůvodněny naléhavými důvody obecného zájmu, konkrétně důvody sociální ochrany pracovníků a spravedlivé hospodářské soutěže. Jsou navíc v rozporu s požadavkem proporcionality.

⁽¹⁾ Úř. věst. 2014, L 173, s. 16.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Conseil d'État (Belgie) dne 10. října 2018 – Fonds du Logement de la Région de Bruxelles-Capitale SCRL v. Institut des Comptes nationaux (ICN)

(Věc C-632/18)

(2019/C 4/17)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Conseil d'État

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Fonds du Logement de la Région de Bruxelles-Capitale SCRL

Žalovaný: Institut des Comptes nationaux (ICN)

Předběžné otázky

- 1) Musí být odstavce 2.22, 2.23, 2.27, 2.28 a 20.33 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 549/2013 ze dne 21. května 2013 o Evropském systému národních a regionálních účtů ⁽¹⁾ vykládány v tom smyslu, že samostatná institucionální jednotka ovládaná vládní institucí musí být považována za netržní, a tudíž spadá do sektoru vládních institucí, pokud vykazuje charakteristiky kaptivní finanční instituce, aniž je třeba zkoumat kritérium jejího podstoupení rizika?
- 2) Může být jednotka fungující pod kontrolou vládní instituce kvalifikována jako kaptivní finanční instituce ve smyslu odstavců 2.21 až 2.23, 2.27 a 2.28 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 549/2013 ze dne 21. května 2013 o Evropském systému národních a regionálních účtů:
 - a) z důvodu, že zmíněná vládní instituce stanoví právní úpravu její činnosti tak, že jí nepřiznává samostatnost v rozhodování o jejich aktivech, i když jí ponechává pravomoc rozhodovat o poskytování hypotečních úvěrů, době jejich trvání, jejich výši a některých dalších podmínkách, přičemž zároveň určuje některé jiné prvky, zejména úrokovou sazbu použitelnou na takové úvěry;
 - b) z důvodu, že zejména v důsledku záruky, již zmíněná vládní instituce přijímá za její zápůjčky, nemá samostatnost v rozhodování o svých pasivech, aniž je třeba zkoumat účel a účinky takové záruky s ohledem na její charakteristiky v projednávané věci a na příslušnou ekonomickou realitu?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 174, s. 1.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná cour d'appel de Mons (Belgie) dne 12. října 2018 –
Wagram Invest SA v. Belgický stát**

(Věc C-640/18)

(2019/C 4/18)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour d'appel de Mons

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: Wagram Invest SA

Odpůrce: Belgický stát

Předběžné otázky

- 1) Umožňuje pojem pravdivý a věrný obraz uvedený v čl. 2 odst. 3 čtvrté směrnice č. 78/660/EHS ze dne 25. července 1978, o ročních účetních závěrkách některých forem společností ⁽¹⁾, s ohledem na zásady oceňování obsažené v článku 32 výše uvedené směrnice, aby byl při koupi dlouhodobého finančního majetku akciovou společností vykázán diskont vztahující se k neúročenému závazku, jehož splatnost je delší než jeden rok, jako náklad ve výkazu zisku a ztrát, a aby byla v aktivech rozvahy zachycena pořizovací cena dlouhodobého majetku snižena o uvedený diskont?
- 2) Má být výraz „ve výjimečných případech“, kterým je podmíněno použití čl. 2 odst. 5 směrnice Rady ze dne 25. července 1978 založené na čl. 54 odst. 3 písm. g) Smlouvy, o ročních účetních závěrkách některých forem společností, a který umožňuje odchýlit se od použití (jiného) ustanovení této směrnice, vykládán v tom smyslu, že se takové ustanovení může použít pouze v tom případě, kdy je konstatováno, že dodržení zásady pravdivého a věrného obrazu nemůže být dosaženo dodržováním ustanovení této směrnice, případně budou poskytnuty další informace v přílohách k účetní závěrce podle čl. 2 odst. 4 uvedené směrnice?
- 3) Je třeba přednostně použít čl. 2 odst. 4 výše uvedené směrnice v tom smyslu, že možnost odchýlit se od použití některého ustanovení uvedené směrnice, zavedenou v čl. 2 odst. 5 směrnice, lze využít pouze v případě, kdy další informace neumožňují zaručit účinné uplatňování zásady pravdivého a věrného obrazu zakotvené v čl. 2 odst. 3 uvedené směrnice, a to jen ve výjimečných případech?

⁽¹⁾ Čtvrtá směrnice Rady 78/660/EHS ze dne 25. července 1978, založená na čl. 54 odst. 3 písm. g) Smlouvy, o ročních účetních závěrkách některých forem společností (Úř. věst. L 222, s. 11).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landesgericht Korneuburg – Rakousko) dne
15. října 2018 – British Airways Plc v. MF**

(Věc C-643/18)

(2019/C 4/19)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landesgericht Korneuburg

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: British Airways Plc

Žalovaná: MF

Předběžné otázky

- 1) Musí být čl. 5 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004⁽¹⁾ ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91, vykládán v tom smyslu, že se provozující letecký dopravce může odvolávat i na takové mimořádné okolnosti, které nevznikly u letu zarezervovaného cestujícím v letecké dopravě, nýbrž ve stejný den u – nikoli přímo – předcházejícího letu uskutečněného s letadlem, které mělo být použito v rámci série letů na let zarezervovaný cestujícím?
- 2) Musí být čl. 5 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91, vykládán v tom smyslu, že „všechna přiměřená opatření“, která je provozující letecký dopravce povinen přijmout, aby mu v případě mimořádných okolností nevznikla povinnost náhrady škody stanovená v článku 7 tohoto nařízení, musejí být zaměřena pouze na předcházení „mimořádným okolnostem“ (v daném případě přidělení nového [pozdějšího] air traffic control slot ze strany Evropské organizace pro bezpečnost letového provozu (EUROCONTROL); nebo také vyžaduje, aby provozující letecký dopravce přijal rovněž přiměřená opatření s cílem předejít samotnému zrušení letu nebo jeho významnému zpoždění?
- 3) V případě, že bude potvrzen požadavek přijímat přiměřená opatření s cílem předejít samotnému významnému zpoždění, musí být čl. 5 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91, vykládán v tom smyslu, že letecký dopravce musí v zájmu toho, aby mu nevznikla povinnost náhrady škody stanovená v článku 7 tohoto nařízení, při přepravě cestujících zajišťované leteckým spojením zahrnujícím dva lety (nebo více letů) přijmout pouze přiměřená opatření k předejití zpoždění letu, který má uskutečnit, a u něhož může případné zpoždění hrozit; nebo musí kromě toho přijmout i přiměřená opatření k předejití toho, aby jednotliví cestující neměli významné zpoždění v cílovém místě určení (například prověřením možnosti změny rezervace na jiné letecké spojení)?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2004, L 46, s. 1.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná cour d'appel de Paris (Francie) dne 15. října 2018 –
A v. Daniel B, UD, AFP, B, L**

(Věc C-649/18)

(2019/C 4/20)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour d'appel de Paris

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka v odvolacím řízení: A

Odpůrci v odvolacím řízení: Daniel B, UD, AFP, B, L

Předběžné otázky

Soudní dvůr se musí rozhodnout o otázce, zda evropská právní úprava a v rámci ní zejména

- článek 34 SFEU;
 - ustanovení článku 85c směrnice Evropského Parlamentu a Rady 2001/83/ES ze dne 6. listopadu 2001 o kodexu Společenství⁽¹⁾ týkajícím se humánních léčivých přípravků,
 - ustanovení o vnitřním trhu článku 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES ze dne 8. června 2000 o některých právních aspektech služeb informační společnosti, zejména elektronického obchodu, na vnitřním trhu⁽²⁾,
- umožňuje členskému státu Unie stanovit na svém území pro lékárníky pocházející z jiného členského státu Unie zvláštní pravidla týkající se:
- zákazu oslovovat zákazníky prostřednictvím postupů a prostředků, jež jsou považovány za odporující důstojnosti povolání ve smyslu aktuálního znění článku R 4235-22 francouzského code de la santé publique (zákon o veřejném zdraví)?
 - zákazu vybízet pacienty k nadměrné konzumaci léčivých přípravků ve smyslu aktuálního znění článku R 4235-64 francouzského code de la santé publique (zákon o veřejném zdraví)?
 - povinnosti dodržovat zásady vydávání léčivých přípravků definované orgánem veřejné moci členského státu, které mimo jiné vyžadují zařazení zdravotního dotazníku do procesu objednávky léčivých přípravků přes internet a zakazují využívat placený vyhledávací odkaz ve smyslu aktuálního znění vyhlášky Ministre des affaires sociales et de la santé (francouzské ministerstvo sociálních věcí a zdravotnictví) ze dne 28. listopadu 2016 o zásadách vydávání léčivých přípravků?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2001, L 311, s. 67; Zvl. vyd. 13/27, s. 69.

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES ze dne 8. června 2000 o některých právních aspektech služeb informační společnosti, zejména elektronického obchodu, na vnitřním trhu (směrnice o elektronickém obchodu) (Úř. věst. 2000, L 178, s. 1; Zvl. vyd. 13/25, s. 399).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Administrativen sad Chaskovo (Bulharsko) dne 18. října 2018 – SZ v. Mitnica Burgas

(Věc C-652/18)

(2019/C 4/21)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Administrativen sad Chaskovo

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: SZ

Odpůrkyně: Mitnica Burgas

Předběžná otázka

Musí být čl. 9 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1889/2005⁽¹⁾ ze dne 26. října 2005 o kontrolách peněžní hotovosti vstupující do Společenství nebo je opouštějící, jakož i čl. 49 odst. 3 Listiny základních práv Evropské unie vykládány v tom smyslu, že brání vnitrostátnímu právnímu předpisu, jako je čl. 20 odst. 1 Valuten Zakon (devizový zákon), který v případě porušení ohlašovací povinnosti podle článku 3 nařízení stanoví vedle uložení peněžité pokuty podle čl. 18 odst. 1 Valuten Zakon ve výši od 1 000 BGN do 3 000 BGN kumulativně konfiskaci neohlášené peněžní hotovosti v plné výši, nezávisle na jejím původu a účelu použití?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2005, L 309, s. 9.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Administrativen sad Varna (Bulharsko) dne 19. října 2018 – Mitnitsa Varna v. „Schenker“ EOOD

(Věc C-655/18)

(2019/C 4/22)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Administrativen sad Varna

Účastnice původního řízení

Navrhovatel: Mitnitsa Varna

Odpůrce: „Schenker“ EOOD

Předběžné otázky

1. Musí být čl. 242 odst. 1 písm. a) a b) nařízení (EU) Evropského parlamentu a Rady č. 952/2013 ze dne 9. října 2013, kterým se stanoví celní kodex Unie⁽¹⁾, vykládán v tom smyslu, že krádež zboží, které bylo propuštěno do režimu uskladnění v celním skladu, za konkrétních okolností, které jsou dány v původním řízení, představuje odnětí z režimu uskladnění v celním skladu, které vede k uložení peněžité sankce za porušení celních předpisů držiteli povolení?
2. Má uložení povinnosti zaplatit částku odpovídající hodnotě zboží, které je předmětem porušení celních předpisů – v tomto případě odnětí z režimu uskladnění v celním skladu, povahu správní sankce podle čl. 42 odst. 1 a 2 nařízení (EU) Evropského parlamentu a Rady č. 952/2013 ze dne 9. října 2013, kterým se stanoví celní kodex Unie, a je ustanovení vnitrostátního práva, které tuto povinnost zaplatit upravuje, přípustné zároveň s uložení peněžité sankce? Odpovídá tato právní úprava kritériím účinnosti, přiměřenosti a odrazujícího účinku sankcí za porušení celních předpisů Unie, obsaženým v čl. 42 odst. 1 druhé větě výše uvedeného nařízení?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2013, L 269, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Općinski sud u Novom Zagrebu (Chorvatsko) dne 19. října 2018 – Hrvatska radiotelevizija v. TY

(Věc C-657/18)

(2019/C 4/23)

Jednací jazyk: chorvatština

Předkládající soud

Općinski sud u Novom Zagrebu

Účastníci původního řízení

Žalobce: Hrvatska radiotelevizija

Žalovaný: TY

Předběžné otázky

- 1) Je s ohledem na rozsudky vydané Soudním dvorem ve věcech C-484/15 a C-551/15 v souladu s čl. 6 odst. 1 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a s článkem 18 Smlouvy o fungování Evropské unie vnitrostátní právní ustanovení, konkrétně článek 1 Ovršni zakon (zákon o exekuci; zveřejněný v NN 112/12, 25/13, 93/14, 55/16 a 73/17), které notářům přiznává pravomoc uskutečňovat vymáhání pohledávek na základě ověřeného dokumentu prostřednictvím vydání platebního rozkazu, jako exekučního titulu, bez výslovného souhlasu dlužníka, proti kterému je exekuce namířena?

- 2) Lze ve věci č. Povrv-2032/17, ve které má rozhodnout předkládající soud, uplatnit výklad poskytnutý v rozsudcích Soudního dvora ze dne 9. března 2017, Zulfikarpašić (C-484/15, EU:C:2017:199), a Pula Parking (C-551/15, EU:C:2017:193)?

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Conseil d'État (Francie) dne 23. října 2018 – AQ
v. Ministre de l'Action et des Comptes publics**

(Věc C-662/18)

(2019/C 4/24)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Conseil d'État

Účastníci/ Účastnice původního řízení

Žalobce: AQ

Žalovaný: Ministre de l'Action et des Comptes publics

Předběžné otázky

- Musí být ustanovení článku 8 směrnice ze dne 19. října 2009 ⁽¹⁾ vykládána v tom smyslu, že brání tomu, aby kapitálové zisky z převodu cenných papírů získaných při výměně a kapitálové zisky v režimu odloženého zdanění byly zdaňovány podle odlišných pravidel pro určení základu daně a daňových sazeb?
- Musí být tato ustanovení vykládána zejména v tom smyslu, že brání tomu, aby se snížení daňového základu určená k zohlednění doby, po kterou trvalo držení cenných papírů, nevztahovala na kapitálový zisk v režimu odloženého zdanění, jelikož se toto pravidlo pro určení základu daně nepoužilo k datu, kdy bylo tohoto kapitálového zisku dosaženo, a vztahovala se na kapitálový zisk z převodu cenných papírů získaných výměnou, přičemž se přihlíží k datu výměny a nikoli k datu nabytí cenných papírů předaných při výměně?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 2009/133/ES ze dne 19. října 2009 o společném systému zdanění při fúzích, rozděleních, částečných rozděleních, převodech aktiv a výměně akcií týkajících se společností z různých členských států a při přemístění sídla evropské společnosti nebo evropské družstevní společnosti mezi členskými státy (Úř. věst. L 310, s. 34).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná cour d'appel d'Aix-En-Provence (Francie) dne
23. října 2018 – trestní řízení proti B S a C A**

(Věc C-663/18)

(2019/C 4/25)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour d'appel d'Aix-En-Provence

Účastníci původního řízení

B S a C A

Další účastníci: Ministère public, Conseil national de l'ordre des pharmaciens

Předběžná otázka

Soudnímu dvoru Evropské unie je předložena žádost o rozhodnutí o předběžné otázce týkající se výkladu článků 28, 29, 30 a 32 SFEU, nařízení č. 1307/2013 ⁽¹⁾ a č. 1308/2013 ⁽²⁾, jakož i zásady volného pohybu zboží, přičemž je mu položena otázka, zda tato ustanovení a tyto předpisy musejí být vykládány v tom smyslu, že odchýlná ustanovení zavedená vyhláškou ze dne 22. srpna 1990 tím, že pěstování konopí, jeho průmyslové zpracování a jeho uvádění na trh omezují pouze na vlákna a semena, stanoví omezení, které není v souladu s právem Společenství [unijním právem].

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1307/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví pravidla pro přímé platby zemědělcům v režimech podpory v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zrušují nařízení Rady (ES) č. 637/2008 a nařízení Rady (ES) č. 73/2009 (Úř. věst. L 347, s. 608).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zrušují nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007 (Úř. věst. L 347, s. 671).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour d'appel de Paris (Francie) dne 24. října 2018 – IT Development SAS v. Free Mobile SAS

(Věc C-666/18)

(2019/C 4/26)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour d'appel de Paris

Účastnice původního řízení

Navrhovatelka: IT Development SAS

Odpůrkyně: Free Mobile SAS

Předběžná otázka

Pokud nabyvatel licence k počítačovému programu nedodrží podmínky licenční smlouvy k počítačovému programu (uplynutím zkušební doby, překračováním počtu oprávněných uživatelů nebo jiných měrných jednotek, jako jsou procesory, které mohou být použity k provádění pokynů počítačového programu, nebo změnou zdrojového kódu počítačového programu v případě, že licence toto právo vyhrazuje poskytovateli licence), jedná se o:

- porušení práva (ve smyslu směrnice 2004/48 ze dne 29. dubna 2004 ⁽¹⁾) nositele autorského práva k počítačovému programu podle článku 4 směrnice 2009/24/ES ze dne 23. dubna 2009 o právní ochraně počítačových programů ⁽²⁾
- nebo může tato skutečnost podléhat zvláštnímu právnímu režimu, jako je obecný režim smluvní odpovědnosti?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/48/ES ze dne 29. dubna 2004 o dodržování práv duševního vlastnictví (Úř. věst. L 157, s. 45).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/24/ES ze dne 23. dubna 2009 o právní ochraně počítačových programů (Úř. věst. L 111, s. 16).

TRIBUNÁL

Rozsudek Tribunálu ze dne 8. listopadu 2018 – Dyson v. Komise

(Věc T-544/13 RENV) ⁽¹⁾

„Směrnice 2010/30/EU – Uvádění spotřeby energie a jiných zdrojů na energetických štítcích výrobků spojených se spotřebou energie a v normalizovaných informacích o výrobku – Nařízení Komise v přenesené pravomoci, kterým se doplňuje směrnice – Uvádění spotřeby energie na energetických štítcích vysavačů – Podstatný prvek zmocňovacího aktu“

(2019/C 4/27)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Dyson Ltd (Malmesbury, Spojené království) (zástupci: F. Carlin, barrister, E. Batchelor a M. Healy, solicitors, ve spolupráci s A. Patsa, advokátkou)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: L. Flynn, K. Herrmann a K. Talabér-Ritz, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh podaný na základě článku 263 SFEU, který směřuje ke zrušení nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 665/2013 ze dne 3. května 2013, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/30/EU, pokud jde o uvádění spotřeby energie na energetických štítcích vysavačů (Úř. věst. 2013, L 192, s. 1).

Výrok rozsudku

- 1) Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 665/2013 ze dne 3. května 2013, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/30/EU, pokud jde o uvádění spotřeby energie na energetických štítcích, se zrušuje.
- 2) Evropské komisi se ukládá náhrada nákladů řízení včetně nákladů řízení o kasačním opravném prostředku před Soudním dvorem.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 344, 23.11.2013.

Rozsudek Tribunálu ze dne 25. října 2018 – KF v. SATCEN

(Věc T-286/15) ⁽¹⁾

„Žaloba na neplatnost a žaloba na náhradu škody – Zaměstnanci SATCEN – Smluvní zaměstnanci – Pravomoc unijních soudů – Společná zahraniční a bezpečnostní politika – Článek 24 SEU – Články 263, 268, 270 a 275 SFEU – Článek 47 Listiny základních práv a svobod – Rovné zacházení – Rozhodnutí 2014/401/SZBP a 2009/747/SZBP – Odvolací komise SATCEN – Námitka protiprávnosti – Žádost o pomoc – Podmínky administrativního šetření – Odvolání z funkce – Disciplinární řízení – Propuštění ze zaměstnání – Zásada řádné správy – Požadavek nestrannosti – Právo být vyslechnut – Přístup ke spisu – Mimosmluvní odpovědnost – Předčasná návrhová žádání směřující k náhradě újmy – Nemajetková újma“

(2019/C 4/28)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: KF (zástupkyně: A. Kunst, advokátka a N. Macaulay, barrister)

Žalovaný: Satelitní středisko Evropské unie (zástupci: L. Defalque a A. Guillerme, advokáti)

Vedlejší účastník podporující žalovaného: Rada Evropské unie (zástupci: F. Naert a M. Bauer, zmocněnci)

Předmět věci

Jednak návrh podaný na základě článku 263 SFEU a znějící na zrušení rozhodnutí ředitele SATCEN ze dne 5. července 2013 o zahájení disciplinárního řízení proti žalobkyni, odvolání žalobkyně s funkce a zamítnutí její žádosti o pomoc a na zrušení rozhodnutí odvolací komise SATCEN ze dne 26. ledna 2015, jímž se prvně uvedená rozhodnutí potvrzují, a jednak návrh podaný na základě článku 268 SFEU a znějící na náhradu údajně utrpěné újmy.

Výrok rozsudku

- 1) *Rozhodnutí odvolací komise satelitního střediska Evropské unie (SATCEN) ze dne 26. ledna 2015 se zrušuje.*
- 2) *Rozhodnutí ředitele SATCEN ze dne 5. července 2013 o odvolání KF z funkce se zrušuje.*
- 3) *Rozhodnutí ředitele SATCEN ze dne 28. února 2014 o propuštění KF se zrušuje.*
- 4) *SATCEN se ukládá zaplatit KF částku 10 000 eur jako náhradu nemajetkové újmy, kterou utrpěla.*
- 5) *Ve zbývající části se žaloba zamítá.*
- 6) *SATCEN ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené KF.*
- 7) *Rada Evropské unie ponese vlastní náklady řízení.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 302, 14.9.2015.

Rozsudek Tribunálu ze dne 8. listopadu 2018 – Litva v. Komise

(Věc T-34/16) ⁽¹⁾

**„EZZF – Výdaje vyloučené z financování – Zvláštní podpora v odvětvích hovězího a telecího masa –
Kontroly na místě – Fyzická kontrola zvířat – Kvalita kontrol – Zpráva o kontrole – Paušální oprava –
Povinnost uvést odůvodnění – Proporcionalita – Jednorázová oprava“**

(2019/C 4/29)

Jednací jazyk: litevština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Litevská republika (zástupci: původně D. Kriauciūnas, T. Orlickas a R. Krasuckaitė, poté T. Orlickas a R. Krasuckaitė, zmocněnci)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: A. Sauka a A. Steiblytė, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh založený na článku 263 SFEU a směřující ke zrušení prováděcího rozhodnutí Komise (EU) 2015/2098 ze dne 13. listopadu 2015, kterým se z financování Evropskou unií vylučují některé výdaje vynaložené členskými státy v rámci Evropského zemědělského záručního fondu (EZZF) a v rámci Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) (Úř. věst. 2015, L 303, p. 35).

Výrok rozsudku

- 1) *Žaloba se zamítá.*
- 2) *Litevské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 118, 4.4.2016.

Rozsudek Tribunálu ze dne 25. října 2018 – FN a další v. CEPOL

(Věc T-334/16 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek – Veřejná služba – Dočasní zaměstnanci – Přeložení sídla CEPOL z Bramshillu (Spojené království) do Budapešti (Maďarsko) – Přeřazení zaměstnanců – Akt, který nelze napadnout žalobou – Nepřípustnost žaloby u Soudu pro veřejnou službu“

(2019/C 4/30)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastníci řízení podávající kasační opravný prostředek: FN, FP a FQ (zástupci: L. Levi a A. Blot, advokáti)

Další účastníci řízení: Agentura Evropské unie pro vzdělávání a výcvik v oblasti prosazování práva (zástupci: původně F. Bánfi a R. Woldhuis, poté R. Woldhuis a D. Schroeder, zmocněnci, ve spolupráci s B. Wägenbaurem, advokátem)

Předmět

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Soudu pro veřejnou službu Evropské unie (třetího senátu) ze dne 11. dubna 2016, FN a další v. CEPOL (F-41/15, DISS II, EU:F:2016:70), a znějící na zrušení tohoto rozsudku

Výrok

- 1) *Rozsudek Soudu pro veřejnou službu Evropské unie (třetího senátu) ze dne 11. dubna 2016, FN a další v. CEPOL (F 41/15 DISS II) se zrušuje v rozsahu, v němž neprohlásil za nepřijatelná návrhová žádání znějící na zrušení předložená FN, F a FQ.*
- 2) *Návrhová žádání znějící na zrušení předložená FN, FP a FQ u Soudu pro veřejnou službu ve věci F 41/15 DISS II se odmítají.*

- 3) Kasační opravný prostředek se ve zbývajících částech zamítá.
- 4) FN, FP a FQ na straně jedné a Agentura Evropské unie pro vzdělávání a výcvik v oblasti prosazování práva (CEPOL) na straně druhé ponese každý vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 305, 22.8.2016.

Rozsudek Tribunálu ze dne 24. října 2018 – Pirelli Tyre v. EUIPO – Yokohama Rubber (Vyobrazení drážky ve tvaru „L“)

(Věc T-447/16) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie – Řízení o prohlášení neplatnosti – Obrazová ochranná známka Evropské unie znázorňující drážku ve tvaru „L“ – Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu – Označení, které je tvořeno výlučně tvarem výrobku, který je nezbytný pro dosažení technického výsledku – Článek 7 odst. 1 písm. e) bod ii) nařízení (ES) č. 40/94 – Článek 7 odst. 1 písm. e) bod ii) nařízení č. 207/2009 [nyní čl. 7 odst. 1 písm. e) bod ii) nařízení 2017/1001] – Nařízení (EU) 2015/2424 – Časová působnost zákona – Tvar výrobku – Povaha označení – Zohlednění prvků užitečných k identifikaci základních vlastností označení – Obecný zájem, na němž stojí čl. 7 odst. 1 písm. e) bod ii) nařízení č. 40/94“

(2019/C 4/31)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Pirelli Tyre SpA (Milán, Itálie) (zástupci: T. M. Müller a F. Togo, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: J. Ivanauskas, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice řízení před Tribunálem: The Yokohama Rubber Co. Ltd (Tokio, Japonsko) (zástupci: F. Boscarriol de Roberto, D. Martucci a I. Gatto, advokáti)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 28. dubna 2016 (věc R 2583/2014-5), týkajícímu se řízení o prohlášení neplatnosti mezi společnostmi Yokohama Rubber a Pirelli Tyre.

Výrok

1. Body 2 a 3 výroku rozhodnutí pátého odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 28. dubna 2016 (věc R 2583/2014-5) se zrušují.
2. EUIPO ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené společností Pirelli Tyre SpA.
3. Společnost The Yokohama Rubber Co. Ltd ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 350, 26.9.2016.

Rozsudek Tribunálu ze dne 25. října 2018 – PO a další v. ESVČ(Věc T-729/16) ⁽¹⁾

„Veřejná služba – ESVČ – Odměňování – Úředníci pracující v delegaci v Pekingu – Rodinné přídatky – Příspěvek na vzdělání za rok 2015/2016 – Článek 15 druhá věta přílohy X služebního řádu – Překročení horní hranice stanovené služebním řádem pro třetí země – Rozhodnutí o omezení náhrady nákladů na vzdělávání ve výjimečných případech – OPU“

(2019/C 4/32)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobci: PO, PP, PQ a PR (zástupci: původně N. de Montigny a J.-N. Louis, poté N. de Montigny, advokáti)

Žalovaná: Evropská služba pro vnější činnost (zástupci: S. Marquardt a R. Spac, zmocněnci, ve spolupráci s M. Troncoso Ferrerem, F.-M. Hilairem a S. Moya Izquierdo, advokáti)

Předmět věci

Návrh na základě článku 270 SFEU znějící na zrušení rozhodnutí ESVČ nepřiznat žalobcům náhradu nákladů na vzdělávání za rok 2015/2016, které přesahují částku odpovídající horní hranici stanovené služebním řádem pro třetí země (šestinásobek základní nejvyšší částky) zvýšenou o 10 000 eur (celkově 27 788,40 eur).

Výrok rozsudku

- 1) *Žaloba se zamítá.*
- 2) *PO, PP, PQ a PR ponesou vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou službou pro vnější činnost (ESVČ).*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 475, 19.12.2016.

Rozsudek Tribunálu ze dne 8. listopadu 2018 – RA v. Účetní dvůr(Věc T-874/16) ⁽¹⁾

„Veřejná služba – Úředníci – Povýšení – Povýšovací řízení 2016 – Rozhodnutí, že žalobce nebude povýšen do platové třídy AD 11 – Neexistence hodnotící zprávy – Srovnání zásluh“

(2019/C 4/33)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: RA (zástupci: S. Orlandi a T. Martin, advokáti)

Žalovaný: Účetní dvůr Evropské unie (zástupci: C. Lesauvage, E. von Bardeleben a A.-M. Cosciug, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh založený na článku 270 SFEU a znějící na zrušení rozhodnutí ze dne 4. března 2016, kterým Účetní dvůr nepovýšil žalobce do vyšší platové třídy (AD 11) na základě povyšovacího řízení 2016 tím, že nezapsal jeho jméno na seznam úředníků povýšených na základě povyšovacího řízení 2016.

Výrok rozsudku

- 1) Rozhodnutí Účetního dvora Evropské unie ze dne 4. března 2016 o nepovýšení RA do platové třídy AD 11 na základě povyšovacího řízení 2016 se zrušuje.
- 2) Účetnímu dvoru se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 46, 13.2.2017.

Rozsudek Tribunálu ze dne 24. října 2018 – RQ v. Komise

(Věc T-29/17) ⁽¹⁾

„Veřejná služba – Úředníci – Generální ředitel OLAF – Rozhodnutí o zbavení žalobce imunity spočívající ve vynětí z pravomoci soudů – Překážka věci zahájené – Akt nepříznivě zasahující do právního postavení – Povinnost uvést odůvodnění – Povinnost pomoci a povinnost péče – Legitimní očekávání – Právo na obhajobu“

(2019/C 4/34)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: RQ (zástupce: É. Boigelot, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: K. Banks, J.-P. Keppenne a J. Baquero Cruz, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh založený na článku 270 SFEU a znějící na zrušení rozhodnutí Komise C(2016) 1449 final ze dne 2. března 2016 o žádosti o zbavení žalobce imunity spočívající ve vynětí z pravomoci soudů, jakož i v potřebném rozsahu rozhodnutí Komise Ares (2016) 5814495 ze dne 5. října 2016, kterým byla zamítnuta stížnost žalobce podaná proti prvnímu rozhodnutí.

Výrok rozsudku

- 1) Rozhodnutí Evropské komise C(2016)1449 final ze dne 2. března 2016 o žádosti o zbavení RQ imunity spočívající ve vynětí z pravomoci soudů se zrušuje.
- 2) Komisi Evropských společenství se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 95, 27.3.2017.

Rozsudek Tribunálu ze dne 25. října 2018 – Devin v. EUIPO – Haskovo (DEVIN)(Věc T-122/17) ⁽¹⁾**„Ochranná známka Evropské unie – Řízení o prohlášení neplatnosti – Slovní ochranná známka Evropské unie DEVIN – Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu – Popisný charakter – Zeměpisný název – Článek 7 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) 2017/1001]“**

(2019/C 4/35)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Devin AD (Devin, Bulharsko) (zástupce: B. Van Asbroeck, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: S. Di Natale a D. Gája, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Haskovo Chamber of Commerce and Industry (Haskovo, Bulharsko) (zástupce: D. Dimitrova, advokátka)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 2. prosince 2016 (věc R 579/2016-2), týkajícímu se řízení o prohlášení neplatnosti mezi společností Devin AD a Haskovo Chamber of Commerce and Industry.

Výrok

- 1) Rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 2. prosince 2016 (věc R 579/2016-2) se zrušuje.
- 2) Ve zbývající části se žaloba zamítá.
- 3) EUIPO ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vzniklé společnosti Devin AD.
- 4) Haskovo Chamber of Commerce and Industry ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 121, 18.4.2017.

Rozsudek Tribunálu ze dne 25. října 2018 – DI v. EASO

(Věc T-129/17 RENV)

„Veřejná služba – Zaměstnanci EASO – Smluvní zaměstnanci – Smlouva na dobu určitou – Zkušební doba – Rozhodnutí o propuštění na konci zkušební doby – Pravidlo shody mezi žalobou a stížností – Odpovědnost“

(2019/C 4/36)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: DI (zástupci: I. Vlaic a G. Iliescu, advokáti)

Žalovaný: Evropský podpůrný úřad pro otázky azylu (zástupci: W. Stevens, zmocněnec, ve spolupráci s D. Waelbroeckem a A. Duron, advokáty)

Předmět

Návrh podaný na základě článku 270 SFEU a znějící na zrušení rozhodnutí výkonného ředitele EASO ze dne 28. února 2013 o ukončení pracovního poměru žalobce po skončení zkušební doby a také na náhradu újmy údajně způsobené žalobci a jeho rodině

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Každý z účastníků řízení ponese vlastní náklady řízení, včetně nákladů řízení souvisejících s věcí F-113/13 a s věcí T-730/15 P.

Rozsudek Tribunálu ze dne 25. října 2018 – Aldo Supermarkets v. EUIPO – Aldi Einkauf (ALDI)
(Věc T-359/17) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie ALDI – Starší národní obrazová ochranná známka ALDO – Relativní důvod pro zamítnutí zápisu – Podmínky přípustnosti námitek – Pravidlo 15 nařízení (ES) č. 2868/95 [nyní článek 2 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2018/625] – Podmínky vyobrazení starší ochranné známky – Pravidlo 19 nařízení č. 2868/95 (nyní článek 7 nařízení v přenesené pravomoci 2018/625) – Neexistence důkazu o řádném užívání starší ochranné známky – Článek 42 nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní článek 47 nařízení (EU) 2017/1001]“

(2019/C 4/37)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Aldo Supermarkets (Varna, Bulharsko) (zástupci: původně C. Saettel, poté T. Chevrier a M. Thewes, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: G. Sakalaite-Orlovskiene, A. Folliard-Monguiral a D. Walicka, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG (Essen, Německo) (zástupci: N. Lützenrath, U. Rademacher, N. Bertram a C. Fürsen, advokáti)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 29. března 2017 (věc R 976/2016-4) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Aldo Supermarkets a Aldi Einkauf.

Výrok

1. Žaloba se zamítá.
2. Společnosti Aldo Supermarkets se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 249, 31.7.2017.

Rozsudek Tribunálu ze dne 8. listopadu 2018 – Troszczynski v. Parlament(Věc T-550/17) ⁽¹⁾**„Institucionální právo – Poslankyně Evropského parlamentu – Výsady a imunity – Rozhodnutí o zbavení imunity – Činnost, která nesouvisí s mandátem poslance – Řízení o zbavení imunity – Mimosmluvní odpovědnost – Újma – Příčinná souvislost“**

(2019/C 4/38)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Mylène Troszczynski (Noyon, Francie) (zástupce: F. Wanger, advokát)

Žalovaný: Evropský parlament (zástupci: M. Dean et S. Alonso de León, puis S. Alonso de León, N. Görlitz et S. Seyr, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh založený na článku 263 SFEU a znějící na zrušení rozhodnutí ze dne 14. června 2017, kterým Parlament zbavil žalobkyni imunity, a návrh založený na článku 268 SFEU a znějící na náhradu nemajetkové újmy, která žalobkyni údajně vznikla.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Mylène Troszczynski se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 357, 23.10.2017.

Rozsudek Tribunálu ze dne 8. listopadu 2018 – Perfect Bar v. EUIPO (PERFECT BAR)(Věc T-758/17) ⁽¹⁾**„Ochranná známka Evropské unie – Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie PERFECT BAR – Absolutní důvody pro zamítnutí zápisu – Popisný charakter – Nedostatek rozlišovací působivosti – Článek 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení (EU) 2017/1001]“**

(2019/C 4/39)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Perfect Bar LLC (San Diego, Kalifornie, Spojené státy) (zástupci: F. Miazzetto, J. Gracia Albero a E. Cebollero González, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: J. Ivanauskas a D. Walicka, zmocněnci)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 5. září 2017 (věc R 2439/2016-4) týkajícímu se přihlášky slovního označení PERFECT BAR jako ochranné známky Evropské unie

Výrok

- 1) Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 5. září 2017 (věc R 2439/2016-4) se zrušuje v rozsahu, v němž se týká „proteinových doplňků“ a „výživových a potravinových doplňků“.
- 2) Ve zbývající části se žaloba zamítá.
- 3) Každý z účastníků řízení ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 22, 22.1.2018.

Rozsudek Tribunálu ze dne 8. listopadu 2018 – Perfect Bar v. EUIPO (PERFECT Bar)

(Věc T-759/17) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie PERFECT Bar – Absolutní důvody zamítnutí – Popisná povaha – Neexistence rozlišovací způsobilosti – Článek 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení (EU) 2017/1001]“

(2019/C 4/40)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Perfect Bar LLC (San Diego, Kalifornie, Spojené státy) (zástupci: F. Miazzetto, J. L. Gracia Albero a E. Cebollero González, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: J. Ivanauskas a D. Walicka, zmocněnci)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 5. září 2017 (věc R 2440/2016-4) týkajícímu se přihlášky obrazového označení PERFECT Bar jako ochranné známky Evropské unie.

Výrok

- 1) Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 5. září 2017 (věc R 2440/2016-4) se zrušuje v rozsahu, v němž se týká „proteinových doplňků“ a „výživových a potravinových doplňků“.
- 2) Ve zbývající části se žaloba zamítá.
- 3) Každý z účastníků řízení ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 22, 22.1.2018.

Žaloba podaná dne 8. října 2018 – Sammut v. Parlament**(Věc T-608/18)**

(2019/C 4/41)

Jednací jazyk: maltština

Účastníci řízení*Žalobce:* Mark Anthony Sammut (Foetz, Lucembursko) (zástupce: P. Borg Olivier, advokát)*Žalovaný:* Evropský parlament**Návrhová žádání**

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil na základě článku 270 SFEU rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 6. července 2018 přijaté na základě čl. 90 odst. 2 služebního řádu, jímž zamítl stížnost, kterou se žalobce domáhal, aby z jeho hodnotící zprávy za rok 2016 bylo odstraněno tvrzení o údajném neinformování orgánu oprávněného ke jmenování o jeho záměru publikovat v roce 2016 knihu s názvem „L-Aqwa fl-Ewropa. Il-Panama papers u il-Poter“ [„Evropská jednička. Panamské dokumenty a moc“], a v důsledku toho
- částečně zrušil rozhodnutí generálního ředitele generálního ředitelství překladatelské služby ze dne 4. ledna 2018 a v důsledku toho
- nařídil odstranění uvedeného tvrzení z hodnotící zprávy (bod 3 týkající se chování žalobce — Dodržování pravidel a postupů),
- vyčíslil újmu vzniklou žalobci v důsledku těchto rozhodnutí,
- nařídil žalovanému zaplatit náhradu za újmu vzniklou žalobci v důsledku těchto rozhodnutí,
- uložil orgánu oprávněnému ke jmenování náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení článku 17a služebního řádu v tom smyslu, že tímto ustanovením má být chráněno základní právo na svobodu projevu zaručené článkem 10 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a článkem 11 Listiny základních práv Evropské unie. Dále musí být mezi právy a povinnostmi nastolena rovnováha, neboť ne všechna práva jsou absolutní povahy.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z nesprávného výkladu článku 17a služebního řádu v tom smyslu, že se téma knihy netýká „práce Unie“, a žalobce tudíž nebyl nijak povinen informovat orgán oprávněný ke jmenování o svém záměru předem. Slova „záležitost týkající se“ odkazují na obsah dokumentu, jehož smyslem je zabývat se „prací Unie“. To znamená, že úředník je povinen informovat orgán oprávněný ke jmenování a získat jeho svolení pouze tehdy, pokud by se jakkoli zabýval prací Unie. Z toho plynoucí povinností orgánu oprávněného ke jmenování je vykládat to, co představuje „práci Unie“, striktně, a nikoli široce. Žalobce dále tvrdí, že
 - rozhodnutí není opatřeno žádným odůvodněním, neboť je založeno jen na pouhém názoru, a nikoli na faktech nebo právních úvahách,

- povinnost uložená orgánem oprávněným ke jmenování je rozsáhlejší než povinnost stanovená ve služebním řádu,
 - rozhodnutí je založeno na nepřiměřeném výkonu posuzovací pravomoci,
 - slova „záležitost týkající se práce Unie“ se pojí ke kontextu, který lze s ohledem na činnosti Unie dovodit z jiných pokynů;
 - vzhledem k tomu, že v knize není žádná zmínka o žalobcově práci nebo o práci Unie, žalobce neporušil svou povinnost důvěry, loajálnosti a nestrannosti ve vztahu k Unii,
 - z judikatury Soudního dvora, zejména z jeho rozsudku ze dne 6. března 2001 (Connolly v. Komise (C-274/99 P, EU: C:2001:127, body 43 až 62), vyplývá řada poznatků relevantních pro posouzení žaloby a uplatňování článku 17a služebního řádu.
3. Třetí žalobní důvod se zakládá na nemajetkové újmě vzniklé žalobci v důsledku rozhodnutí, a to jak na jeho pracovišti, tak v jeho osobním životě, a na dopadu, jaký toto rozhodnutí mělo na jeho literární tvorbu. V důsledku toho je nezbytné vyčíslit újmu a následně za ni přiznat náhradu.

Žaloba podaná dne 15. října 2018 – Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A. v. Evropská komise

(Věc T-616/18)

(2019/C 4/42)

Jednací jazyk: polština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A. (Varšava, Polsko) (zástupci: E. Buczkowska a M. Trepka, právní poradci)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Komise ze dne 24. května 2018 týkajícím se řízení podle článku 102 Smlouvy o fungování Evropské unie a článku 54 Dohody o EHP ve věci AT.39816 – Upstream gas supplies in Central and Eastern Europe (Předcházející trhy pro dodávky zemního plynu ve střední a východní Evropě) ⁽¹⁾, jímž bylo uvedené řízení v souladu s článkem 9 nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích 81 a 82 [ES] ⁽²⁾ skončeno přijetím závazků veřejné akciové společnosti Gazprom a Gazprom Export LLC (dále společně jen „Gazprom“) ze dne 15. března 2018 za závazné;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně šest žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod, vycházející z toho, že Komise při přijímání rozhodnutí zjevně porušila článek 9 nařízení č. 1/2003 ve spojení s článkem 102 SFEU a zásadu proporcionality tím, že se dopustila zjevně nesprávného posouzení shromážděných důkazů a dospěla k závěru, že výhrady Komise vznesené v průběhu řízení AT.39816 a související s tím, že Gazprom podmiňoval dodávky zemního plynu do Polska získáním kontroly nad plynárenskou infrastrukturou v Polsku, nejsou podložené, přičemž v důsledku tohoto nesprávného posouzení přijala závazky Gazpromu bez ohledu na výhrady v tomto ohledu.
2. Druhý žalobní důvod, vycházející z toho, že Komise při přijímání rozhodnutí zjevně porušila článek 9 nařízení (ES) č. 1/2003 ve spojení s článkem 102 SFEU a zásadu proporcionality tím, že přijala závazky Gazpromu týkající se účtování nekalých, extrémně nadměrných cen, které náležitě nezohledňují výhrady Komise ani jejich podstatu, tedy účtování extrémně nadměrných cen dominantním subjektem.

3. Třetí žalobní důvod, vycházející z toho, že Komise při přijímání rozhodnutí zjevně porušila článek 9 nařízení č. 1/2003 ve spojení s článkem 102 SFEU a zásadu proporcionality tím, že přijala závazky Gazpromu týkající se zavedení územních omezení, které náležitě nezohledňují výhrady Komise, mají selektivní povahu a duplikují závazky již předložené dominantním subjektem v jiných řízeních, které ovšem nevedly ke změně jeho chování.
4. Čtvrtý žalobní důvod, vycházející z toho, že Komise při přijímání rozhodnutí zjevně porušila článek 7 SFEU ve spojení s čl. 194 odst. 1 SFEU tím, že vydala rozhodnutí v rozporu s cíli energetické politiky Evropské unie a bez ohledu na jeho negativní dopad na evropský trh dodávek zemního plynu, spočívající zejména v dalším prodloužení izolace a zachování nesoutěžních podmínek na trzích se zemním plynem ve státech střední a východní Evropy ve srovnání s Evropou západní, a to navzdory tomu, že cílem této politiky je integrace těchto trhů a zajištění stejných podmínek hospodářské soutěže na všech unijních trzích.
5. Pátý žalobní důvod, vycházející z toho, že Komise při přijímání rozhodnutí zjevně porušila čl. 18 odst. 1 SFEU a zásadu rovnosti tím, že vytvořila diskriminaci mezi smluvními partnery Gazpromu působícími na trzích států střední a východní Evropy, včetně žalobkyně, a smluvními partnery Gazpromu působícími na trzích států západní Evropy, a to navzdory tomu, že obě zmíněné skupiny smluvních partnerů působí na témže unijním trhu dodávek zemního plynu a v tomtéž rozsahu se na ně vztahuje úprava článku 102 a čl. 194 odst. 1 SFEU, jakž i předpisů sekundárního práva vydaných na základě těchto článků.
6. Šestý žalobní důvod, vycházející ze zneužití pravomoci a porušení podstatných formálních náležitostí spočívajících v tom, že Komise přijala rozhodnutí, které je objektivně v rozporu s cílem článku 9 nařízení č. 1/2003, a řízení AT.39816 vedla ve zjevném rozporu s oprávněními, která jí jsou svěřena.

⁽¹⁾ Úř. věst. 2018, C 258, s. 6.

⁽²⁾ Úř. věst. 2003, L 1, s. 1; Zvl. vyd. 08/02, s. 205.

Žaloba podaná dne 15. října 2018 – EN (*) v. Komise

(Věc T-622/18)

(2019/C 4/43)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: EN (*) (zástupce: E. Metodieva, advokátka)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí výběrové komise ze dne 12. prosince 2017 v otevřeném výběrovém řízení EPSO/AD/323/16 – Vyšetřovatelé (AD 7) pro následující profily: 1. Vyšetřovatelé: výdaje EU, boj proti korupci; 2. Vyšetřovatelé: cla a obchod, tabák a padělané zboží, kterým žalobce nebyl zařazen na rezervní seznam pro první profil uvedeného řízení;
- zrušil v plné rozsahu rozhodnutí EPSO ze dne 10. července 2018 o zamítnutí stížnosti žalobce podle čl. 90 odst. 2 služebního řádu týkající se rozhodnutí výběrové komise EPSO nezařadit žalobce na rezervní seznam;
- uložit žalované nahradit žalobci ušlý zisk, kterážto újma mu vznikla tím, že nebyl zařazen na uvedený rezervní seznam;

(*) Údaje vymazané nebo nahrazené v rámci zajištění ochrany osobních dat a/nebo důvěrné povahy.

— uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce sedm žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z nevhodného chování jednoho z členů výběrové komise dotčeného výběrového řízení.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z nedostatečné nestrannosti jednoho z členů výběrové komise dotčeného výběrového řízení.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z nedostatečné způsobilosti posuzovatelů.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z tvrzení, že dotčené výběrové řízení porušilo jazykový režim.
5. Pátý žalobní důvod vycházející z tvrzení, že některé nesrovnalosti ovlivnily případovou studii v dotčeném výběrovém řízení.
6. Šestý žalobní důvod vycházející z porušení zásad rovného zacházení a spravedlivého zacházení, které vyplynulo z údajného překročení lhůty jednoho měsíce, během kterého dotčené výběrové řízení probíhalo.
7. Sedmý žalobní důvod vycházející z nedostatečného odůvodnění posouzení žalobce.

Žaloba podaná dne 13. října 2018 – EO (*) v. Komise

(Věc T-623/18)

(2019/C 4/44)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: EO (*) (zástupce: E. Metodieva, advokátka)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí výběrové komise ze dne 12. prosince 2017 v otevřeném výběrovém řízení EPSO/AD/323/16 – Vyšetřovatelé (AD 7) pro následující profily: 1. Vyšetřovatelé: výdaje EU, boj proti korupci; 2. Vyšetřovatelé: cla a obchod, tabák a padělané zboží, kterým žalobkyně nebyla zařazena na rezervní seznam pro první profil uvedeného řízení;
- zrušil v plné rozsahu rozhodnutí EPSO ze dne 9. července 2018 o zamítnutí stížnosti žalobkyně podle čl. 90 odst. 2 služebního řádu týkající se rozhodnutí výběrové komise EPSO nezařadit žalobkyni na rezervní seznam;
- uložit žalované nahradit žalobkyni ušlý zisk, kterážto újma jí vznikla tím, že nebyla zařazena na uvedený rezervní seznam;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

(*) Údaje vymazané nebo nahrazené v rámci zajištění ochrany osobních dat a/nebo důvěrné povahy.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně sedm žalobních důvodů a nadto se dovolává všech argumentů uvedených v její stížnosti podle čl. 90 odst. 2 služebního řádu.

1. První žalobní důvod vycházející z nevhodného chování jednoho z členů výběrové komise, které mělo vést k nesprávnému posouzení žalobkyně.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z nedostatečné nestrannosti jednoho z členů výběrové komise dotčeného výběrového řízení.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z nedostatečné způsobilosti posuzovatelů.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z tvrzení, že dotčené výběrové řízení porušilo jazykový režim.
5. Pátý žalobní důvod vycházející z tvrzení, že některé nesrovnalosti ovlivnily případovou studii v dotčeném výběrovém řízení.
6. Šestý žalobní důvod vycházející z porušení zásad rovného zacházení a spravedlivého zacházení, které vyplynulo z údajného překročení lhůty jednoho měsíce, během kterého dotčené výběrové řízení probíhalo.
7. Sedmý žalobní důvod vycházející z nedostatečného odůvodnění posouzení žalobkyně.

Žaloba podaná dne 19. října 2018 – ZK v. Komise

(Věc T-627/18)

(2019/C 4/45)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: ZK (zástupce: J.-N. Louis, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

určil a rozhodl, že

- potvrzující rozhodnutí výběrové komise ze dne 1. února 2018 ve výběrovém řízení EPSO/AD/323/16, kterým žalobkyně nebyla zařazena na rezervní seznam, se zrušuje;
- se v potřebném rozsahu zrušuje rozhodnutí potvrzené dne 12. prosince 2017 výběrovou komisí;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení článku 30 služebního řádu úředníků Evropské unie (dále jen „služební řád“) a článku 3 jeho přílohy III, a dále z porušení pravidel upravujících organizaci zkoušek výběrového řízení. V tomto ohledu žalobkyně zejména tvrdí, že její pohovory proběhly pouze se dvěma členy výběrové komise, a nikoliv s komisí složenou z předsedkyně a jejích šesti členů. Kromě toho tvrdí, že předsedkyně se zúčastnila práce výběrové komise pouze jako pozorovatelka, což je rovněž v rozporu s ustanoveními služebního řádu.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení zásad rovného zacházení a zákazu diskriminace, kterým bylo stíženo rozhodnutí napadené v projednávané věci z důvodu nedostatečné stálosti výběrové komise a proto, že byly jako posily přivoláni zkoušející, kteří neabsolvovali specifické školení pro zkoušející.

Žaloba podaná dne 23. října 2018 – Geske v. EUIPO (revolutionary air pulse technology)

(Věc T-634/18)

(2019/C 4/46)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobce: André Geske (Lübbecke, Německo) (zástupce: R. Albrecht, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Sporná ochranná známka: Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie air pulse technology – Přihláška č. 17 025 231

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 5. září 2018, ve věci R 2721/2017-2

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení, včetně nákladů řízení vzniklých v průběhu odvolacího řízení před EUIPO.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Žaloba podaná dne 29. října 2018 – Intercontact Budapest v. CdT

(Věc T-640/18)

(2019/C 4/47)

Jednací jazyk: maďarština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Intercontact Budapest Fordító és Pénzügyi Tanácsadó Kft. (Intercontact Budapest Kft.) (Budapešť, Maďarsko) (zástupkyně: É. Subasicz, advokátka)

Žalovaný: Překladatelské středisko pro instituce Evropské unie (CdT)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- na základě srovnání předložených nabídek určil, zda jsou hodnotící body udělené jednotlivým uchazečům realistické a zda jsou v souladu se zásadou rovného zacházení, zásadou zákazu diskriminace, zásadou proporcionality a zásadou transparentnosti;

- podpůrně, určil, že způsob, jímž žalovaný z právního hlediska vykládá čl. 113 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012 ze dne 25. října 2012, kterým se stanoví finanční pravidla o souhrnném rozpočtu Unie a o zrušení nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002, je nesprávný a že zveřejnění cen nabídek v předchozím zadávacím řízení není v rozporu s citovaným nařízením;
- dále podpůrněji, zrušil výsledek, ke kterému žalovaný dospěl v souvislosti s částí 12 řízení FL/FIN17, i správní řízení související s touto částí zakázky;
- ještě podpůrněji, označil procesní úkon (platné právní jednání) ve sporném zadávacím řízení, od jehož oznámení se má počítat lhůta pro podání žaloby podle článku 263 Smlouvy o fungování Evropské unie;
- uložil žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod, vycházející z toho, že došlo k porušení zásady rovného zacházení, zásady zákazu diskriminace, zásady proporcionality a zásady transparentnosti, neboť v zadávacích řízeních žalovaný uplatňoval vůči uchazečům různá hodnotící kritéria ⁽¹⁾.
2. Druhý žalobní důvod, vycházející ze zneužití pravomoci, neboť žalovaný nesdělil žalobkyni informace požadované v zadávacím řízení ⁽²⁾.
3. Třetí žalobní důvod, vycházející z toho, že žalovaný tím, že neoznámil lhůty pro přezkumná řízení, a tím omezil možnost podání opravného prostředku, porušil unijní směrnici o zadávání veřejných zakázek ⁽³⁾.
4. Čtvrtý žalobní důvod, vycházející z toho, že žalovaný bránil žalobkyni ve výkonu práva podat opravný prostředek proti unijnímu orgánu ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Body 1 a 90 odůvodnění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání veřejných zakázek a o zrušení směrnice 2004/18/ES (Úř. věst. 2014, L 94, s. 65).

⁽²⁾ Článek 113 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012 ze dne 25. října 2012, kterým se stanoví finanční pravidla o souhrnném rozpočtu Unie a o zrušení nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 (Úř. věst. 2012, L 298, s. 1).

⁽³⁾ Příloha V část D bod 16 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání veřejných zakázek a o zrušení směrnice 2004/18/ES (Úř. věst. 2014, L 94, s. 65).

⁽⁴⁾ Článek 263 šestý pododstavec Smlouvy o fungování Evropské unie.

Žaloba podaná dne 29. října 2018 – August Wolff v. EUIPO – Faes Farma (DermoFaes Atopimed)

(Věc T-642/18)

(2019/C 4/48)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Dr. August Wolff GmbH & Co. KG Arzneimittel (Bielefeld, Německo) (zástupce: A. Thünken, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Faes Farma, SA (Lamaico-Leioa, Španělsko)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatel sporné ochranné známky: Další účastnice v řízení před odvolacím senátem

Sporná ochranná známka: Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie „DermoFaes Atopimed“ – Přihláška č. 15 069 396

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 11. července 2018, ve věci R 1365/2017-2

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- vyhověl námitce a odmítl spornou přihlášku;
- uložil EUIPO a případně vedlejší účastnici řízení náhradu nákladů tohoto řízení a řízení před EUIPO.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Žaloba podaná dne 29. října 2018 – August Wolff v. EUIPO – Faes Farma (DermoFaes Atopiderm)

(Věc T-644/18)

(2019/C 4/49)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: August Wolff GmbH & Co. KG Arzneimittel (Bielefeld, Německo) (zástupce: A. Thünken, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Faes Farma, SA (Lamiaco-Leioa, Španělsko)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatelka sporné ochranné známky: Další účastnice v řízení před odvolacím senátem

Sporná ochranná známka: Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie „DermoFaes Atopiderm“ – Přihláška č. 15 069 438

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 11. července 2018, ve věci R 1305/2017-2

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- vyhověl námitce a odmítl spornou přihlášku;
- uložil EUIPO a případně vedlejší účastníci řízení náhradu nákladů tohoto řízení a řízení před EUIPO.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Žaloba podaná dne 29. října 2018 – ruwido austria v. EUIPO (transparent pairing)

(Věc T-649/18)

(2019/C 4/50)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: ruwido austria GmbH (Neumarkt am Wallersee, Rakousko) (zástupce: A. Ginzburg, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Sporná ochranná známka: Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie „transparent pairing“ – Přihláška č. 16 581 118

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 30. srpna 2018, ve věci R 2487/2017-2

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- Nedostatečné odůvodnění napadeného rozhodnutí;
 - nesprávný věcný výklad přihlašovaného označení.
-

Žaloba podaná dne 30. října 2018 – Balani Balani a další v. EUIPO – Play Hawkers (HAWKERS)**(Věc T-651/18)**

(2019/C 4/51)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: španělština***Účastníci řízení**

Žalobci: Sonu Gangaram Balani Balani, Anup Suresh Balani Shivdasani a Amrit Suresh Balani Shivdasani (Las Palmas de Gran Canaria, Španělsko) (zástupce: A. Díaz Marrero, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastníci řízení před odvolacím senátem: Play Hawkers, SL (Elche, Španělsko)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Příhlašovatelé sporné ochranné známky: Žalobci

Sporná ochranná známka: Přihláška obrazové ochranné známky EU HAWKERS – Přihláška č. 15 746 209

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 2. srpna 2018 ve věci R 396/2018-2

Návrhová žádání

Žalobci navrhují, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí a rozsudkem určil, že přihlašovaná a částečně udělená ochranná známka č. 15 746 209 se uděluje i pro ostatní přihlašované výrobky, a sice: Hodinky; Chronometry (hodinky); Sportovní hodinky; Klenoty; Šperky; Bižuterie; Klenoty včetně šperků a platové bižuterie; Hodiny a hodinky; Hodinářské výrobky; Pouzdra na hodiny a hodinky, a
- uložil náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

Porušení čl. 8 odst. 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Žaloba podaná dne 30. října 2018 – Porus v. EUIPO (oral Dialysis)**(Věc T-652/18)**

(2019/C 4/52)

*Jednací jazyk: němčina***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Porus GmbH (Monheim am Rhein, Německo) (zástupce: C. Weil, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Sporná ochranná známka: Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie oral Dialysis – Přihláška č. 16 774 259

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 14. září 2018, ve věci R 1375/2018-2

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- vyhověl žalobě;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení článku 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení (EU) 2017/1001 Evropského parlamentu a Rady.

Žaloba podaná dne 2. listopadu 2018 – Jareš Procházková a Jareš v EUIPO – Elton Hodinářská (MANUFACTURE PRIM 1949)

(Věc T-656/18)

(2019/C 4/53)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: český

Účastníci řízení

Žalobci: Hana Jareš Procházková a Antonín Jareš (Praha, Česká republika) (zástupce: M. Kyjovský, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Elton Hodinářská a.s. (Nové Mesto nad Metují, Česká republika)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitel sporné ochranné známky: Další účastník účastnice řízení před odvolacím senátem

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka Evropské unie MANUFACTURE PRIM 1949 – Ochranná známka Evropské unie č. 3 531 662

Řízení před EUIPO: Řízení o prohlášení neplatnosti

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí Čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 7. září 2018 ve věci R 1159/2017-4

Návrhová žádání

Žalobci navrhují, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil žalovanému nahradit žalobcům náklady řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- porušení článku 60 odst. 2, článku 60 odst. 3, článku 64 odst. 5 a článku 70 odst. 2 nařízení č. 2017/1001;
- porušení článku 27 odst. 4 a článku 55 nařízení č. 2018/625.

Žaloba podaná dne 30. října 2018 – ZS v. EIB

(Věc T-659/18)

(2019/C 4/54)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: ZS (zástupce: B. Maréchal, advokát)

Žalovaná: Evropská investiční banka

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí EIB ze dne 27. září a 28. prosince 2017;
- nařídil náhradu veškeré újmy utrpěné žalobcem;
- v tomto ohledu se žalobce domáhá, aby EIB bylo uloženo, aby mu zaplatila:
 - 30 000 eur z titulu neproplacené mzdy za 42 dnů dovolené za kalendářní rok a 40,5 dnů v režimu TSA-A, tj. v celkovém rozsahu 82,5 dnů nároků dovolené;
 - částku 30 000 eur, která byla protiprávně odečtena od vyplacených částek po ukončení jeho pracovního poměru;
 - 50 000 eur jako 3 % příspěvek z roční mzdy do systému dobrovolného penzijního připojištění (SDPP) až do dosažení běžného věku odchodu do důchodu;
 - 35 000 eur z titulu nároku žalobce na odměny;
 - 15 000 eur jako odškodnění za nemajetkovou újmu, kterou žalobce utrpěl;
 - výlohy na právní zastoupení v souvislosti s řízením v předběžné výši 15 000 eur;
 - náhradu nákladů řízení a veškeré související náklady.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z toho, že doba nepřítomnosti žalobce na pracovišti nebyla neodůvodněné a EIB na ni měla každopádně reagovat dříve, vzhledem k pětiletému trvání doby nepřítomnosti. Taková tvrzení nezohledňují ústní dohody mezi žalobcem a žalovanou týkající se vyplňování výkazů pracovní doby. Podle žalobce dále neexistuje žádný právní základ, podle kterého by byl zaměstnavatel oprávněn provést započtení nebo odpočet údajně neodůvodněné doby nepřítomnosti na pracovišti oproti nárokům žalobce na dovolenou nebo částkám, jež mu mají být vyplaceny po ukončení jeho pracovního poměru.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z několika pochybení, jichž se žalovaná dopustila vůči žalobci, jež lze kvalifikovat jako protiprávní administrativní akty, jako například výtky neodůvodněné pracovní nepřítomnosti, pozbytí nároku na 82,5 dnů dovolené, které nemá oporu v právním základě, který by umožňoval provést započtení nebo odpočet, protiprávní odečtení tzv. neodůvodněné nepřítomnosti na pracovišti z částek splatných v okamžiku ukončení pracovního poměru, které nezahrnují příspěvky do systému dobrovolného penzijního připojištění, které byly přímou příčinou škody, která mu byla způsobena, a dodatečné nemajetkové újmy.

Žaloba podaná dne 8. listopadu 2018 – VodafoneZiggo Group v. Komise

(Věc T-660/18)

(2019/C 4/55)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: VodafoneZiggo Group BV (Utrecht, Nizozemsko) (zástupci: W. Knibbeler a A. Pliego Selie, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí žalované ze dne 30. srpna 2018 týkající se věcí NL/2018/2099 a NL/2018/2100: velkoobchodní trh v Nizozemsku, C(2018) 5848 final a
- nařídil, aby žalovaná nahradila náklady řízení v souladu s článkem 87 jednacího řádu Tribunálu, včetně nákladů řízení všech vedlejších účastníků.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby uplatňuje žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z nesprávného použití a výkladu článků 7 a 7a směrnice 2002/21/ES⁽¹⁾ o společném předpisovém rámci pro sítě a služby elektronických komunikací (dále jen „rámcová směrnice“)

V tomto ohledu žalobkyně tvrdí, že napadené rozhodnutí obsahuje mnohá kritická zjištění týkající se návrhu rozhodnutí nizozemského vnitrostátního regulačního orgánu (rozhodnutí WFA z roku 2018), která jsou kvalifikována jako připomínky, ale ve skutečnosti jednoznačně splňují kritéria pro jejich kvalifikaci jako zjištění, o kterých existují vážné pochybnosti. Žalobkyně dále tvrdí, že každá z těchto poznámek vyvolává na základě objektivního kritéria vážné pochybnosti, které vyžadují, aby Komise provedla důkladně vyšetřování podle čl. 7 odst. 4 a čl. 7a odst. 1 rámcové směrnice.

2. Druhý žalobní důvod vycházející ze zjevně nesprávného posouzení, nesprávného použití článku 7 rámcové směrnice a neexistence pečlivého prošetření

— V tomto ohledu žalobkyně tvrdí, že tím, že Komise souhlasila v napadeném rozhodnutí se zjištěními o společné významné tržní síle (dále jen společná „VTS“) uvedenými v rozhodnutí WFA z roku 2018, přestože zjevně vyvolávaly vážné pochybnosti ve smyslu čl. 7 odst. 4 rámcové směrnice, nesprávně použila článek 7a rámcové směrnice a dopustila se nesprávného posouzení.

Podpůrně žalobkyně tvrdí, že Komise měla v každém případě pečlivě prošetřit věc ve vztahu k (i) zjevně nedostatečné analýze společné VTS provedené nizozemským vnitrostátním regulačním orgánem, pokud se srovnává s rámcem pro posuzování VTS stanoveným Komisí v jejích pokynech (zjevně nesprávné posouzení) a (ii) vlastním předchozím rozhodnutím Komise, která prokazují, že neexistoval žádný prostor pro zjištění společné VTS na relevantním trhu (nesoudržnost).

3. Třetí žalobní důvod vycházející z nedostatečného odůvodnění, čímž byl porušen článek 296 SFEU.

— V tomto ohledu žalobkyně tvrdí, že napadené rozhodnutí obsahuje nedostatečné odůvodnění kritických prvků rozhodnutí WFA z roku 2018.

— Žalobkyně navíc tvrdí, že ve vztahu k jiným rozhodným zjištěním je napadené rozhodnutí velmi stručné a rozporuplné.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/21/ES ze dne 7. března 2002 o společném předpisovém rámci pro sítě a služby elektronických komunikací (Úř. věst. L 108, 24.4.2002, s. 33; Zvl. vyd. 13/029, s. 349).

Žaloba podaná dne 9. listopadu 2018 – romwell v. EUIPO (twistpac)

(Věc T-662/18)

(2019/C 4/56)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: romwell GmbH & Co. KG (Breitscheidt, Německo) (zástupci: C. Spintig, S. Pietzcker a M. Prasse, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Sporná ochranná známka: Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie „twistpac“ – Přihláška č. 17 219 163

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 22. srpna 2018, ve věci R 336/2018-2

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— napadené rozhodnutí zrušil;

— uložil EUIPO náhradu nákladů řízení, včetně nákladů řízení vzniklých žalobkyni.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2017/1001;
 - Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2017/1001.
-

OPRAVY

Oprava sdělení v Úředním věstníku k věci T-531/18*(Úřední věstník Evropské unie C 399 ze dne 5. listopadu 2018)*

(2019/C 4/57)

Sdělení v Úř. věst. k věci T-531/18, LL-Carpenter v. Komise, zní následovně:

„Žaloba podaná dne 1. září 2018 – LL-Carpenter v. Komise**(Věc T-531/18)**

(2018/C 399/60)

*Jednací jazyk: čeština***Účastnice řízení**

Žalobkyně: LL-CARPENTER s.r.o. (Praha, Česká republika) (zástupce: J. Buřil, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Evropské komise C(2018) 4138 final ze dne 26. června 2018 ve věci AT.40037 – Carpenter/Subaru, kterým Evropská komise dle článku 13 nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v článcích 81 a 82 Smlouvy (dále jen „nařízení č. 1/2003“) a čl. 7 odst. 2 nařízení Evropské komise (ES) č. 773/2004 ze dne 7. dubna 2004 o vedení řízení Evropské komise podle článků 81 a 82 Smlouvy o ES (dále jen „nařízení č. 773/2004“) zamítla stížnost žalobkyně dle článku 7 nařízení č. 1/2003 ze dne 6. září 2012 pro porušení článku 101 Smlouvy o fungování Evropské unie, a
- uložil Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z toho, že napadené rozhodnutí trpí vadou spočívající v nesprávném právním posouzení a zjevně nesprávném posouzení skutkového stavu.
 - Evropská komise nesprávně posoudila skutkový stav, když dospěla k závěru, že žalobkyní namítané protisoutěžní jednání (v části, která se týká České republiky) řešil vnitrostátní orgán hospodářské soutěže v České republice, a dospěla k nesprávnému právnímu posouzení případu v tom smyslu, že jsou splněny podmínky pro aplikaci článku 13 nařízení č. 1/2003 (v části týkající se České republiky).
 - Evropská komise neprozkoumala důkladně veškeré skutkové a právní okolnosti, se kterými ji žalobkyně seznámila, a z toho důvodu nesprávně posoudila skutkový stav, když dospěla k závěru, že písemná vyjádření žalobkyně nevedou k jinému posouzení stížnosti a že pravděpodobnost toho, že bude zjištěn výskyt porušení článku 101 SFEU se zdá být malá, a dospěla k nesprávnému právnímu posouzení případu v tom smyslu, že jsou splněny podmínky pro aplikaci čl. 7 odst. 2 nařízení č. 773/2004.

-
2. Druhý žalobní důvod vychází z toho, že napadené rozhodnutí trpí procesní vadou spočívající v tom, že Evropská komise ve svém rozhodnutí neuvádí odpovídající odůvodnění.
- Evropská komise nevedla, z jakých priorit vycházela, když se rozhodovala, že v dané věci nebude provádět další šetření, odkázala pouze na očekávané vysoké náklady dalších šetření.
 - Evropská komise neodůvodnila, jakým způsobem hodnotila důkazy a z jakého důvodu nepřihlédla ke skutkovým a právním okolnostem, se kterými ji žalobkyně seznámila, a proč své rozhodnutí o zamítnutí stížnosti založila pouze na tvrzeních vyplývajících z jednoho písemného vyjádření společnosti, proti níž stížnost směřuje.“
-

ISSN 1977-0863 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5163 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUXEMBURSKO

CS